1. తండ్రీ వీరేమి చేయుచున్నారో వీరెరుగరు గనుక వీరిని క్షమించుము.

సర్వోన్నతుడు, సర్వశక్తిమంతుడు అందరికి తండ్రియైన దేవునికి మానవులందరికి ప్రభువైన క్రీస్తు ద్వారా స్తోత్రములు. క్రీస్తు యేసు స్వరక్తములో కడుగబడిన సంఘములోని సభ్యులందరికి శుభ శుక్రవారపు శుభాభి వందనములు. ప్రభువైన దేవుని అత్యున్నతమైన సంకల్పము చొప్పున ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా భూమి మీదకు ప్రయాణించి మన అపరాధములచేత చనిపోయిన వారమై ఉండగా పరిశుద్ధుడైన క్రీస్తు సిలువయాగముతో మనల్ని అందరిని విమోచించిన మహాగొప్ప దినమే యెహోవా ఏర్పాటు చేసిన దినమే శుభ శుక్రవారముగా పిలువబడుతున్న ఈ ప్రత్యేక దినము. నాటి ఇశ్రాయేలీయులు ఆచరించిన పస్కాపండుగనే ఈ శుభ దినము. మానవులందరికి మేలు కలిగిన ఈ శుభ దినమును ఎవరు శోక దినము / దినాలుగా మార్చారో తెలియదు గాని, ఆరోజున క్రీస్తు సిలువలో పలికాడని చెప్పిన 7 మాటల వెనుక అద్భుతమైన సందేశం మాత్రము దాగియున్నది. తమకు తెలియని దానిని ఆరాధిస్తున్న నేటి సంఘాలు ఇక నుండి తెలిసిన దానిని ఆరాధించేటట్టుగా చేయడమే ఈ 7 మాటల ధ్యానము. దేవుని ఆత్మతో వాక్యాన్ని సరిచూసుకొని ముందుకు సాగుదాం. ఇందులోని పరమార్థాన్ని గ్రహించి దాని ప్రకారం ప్రవర్తించి పరమపురికి చేరుదాం.

"యేసు! తండ్రీ వీరేమి చేయుచున్నారో వీరెరుగరు గనుక వీరిని క్షమించుమని చెప్పెను" (లూకా 23:34).

ఎదుటి మనుషులు ఏమి ఆలోచిస్తున్నారో చెప్పగలిగిన క్రీస్తు, హృదయము నిండిన దానిని బట్టి నోరు మాట్లాడుతుందని చెప్పిన గొప్ప మానసిక నిపుణుడు **(మత్తయి 12:34, 5:27,28)** ఆయనను తిట్టి, గుద్ది, ముఖము మీద ఉమ్మివేసినా గూడా వీరేమి చేయుచున్నారో వీరెరుగరు అని అంటున్నాడేమిటి అని

ఆలోచించాలి. వారు వారికి తెలిసిన లోక జ్ఞానముతో చేస్తున్నారే గాని, యేసును సిలువ వేస్తూ దేవుని సంకల్పాన్ని నెరవేర్చుచున్నామన్న సంగతిని ఎరుగుట లేదు. అలా ఎరిగియుంటే మహిమా స్వరూపియైన ప్రభువు సిలువ వేసి యుండక పోదురని పరిశుద్ధాత్మ సాక్షమిచ్చాడు **(1కొరింథీ 2:8)** లోక జ్ఞానంతో ఆలోచిస్తే వారు తెలిసే, చంపాలనే చంపుచున్నారు. తెలిసి చేసినా క్షమించేవాడు ప్రభువు. అయితే మనిషిగా ఉన్న యేసు మనుష్య జ్ఞానంతో ఆలోచించకుండా దేవుని ఆత్మ జ్ఞానంతో ఆలోచించి సత్యమునే అనగా వారేమి చేయుచున్నారో వారెరుగరు అని అన్నాడు. ఇది అక్షరాల నిజమే ఆయన మాటల్లో ఎప్పుడూ, ఎక్కడా అబద్ధమాడలేదు.

అదే మనము అయితే మనల్ని తిట్టిన వారిని వెంటనే తిడుతాం. ఎందుకంటే వారు తెలిసే తిడుతున్నారని అనుకొని నమ్ముతుంటాం. వారు మనల్ని హింసించుచున్నపుడు మన విశ్వాసాన్ని బలపరచి, పరీక్షించి దేవుని పనిచేయుచున్నారని తెలిసినపుడు మాత్రమే వారిని క్షమించమని ప్రార్థన చేయగలం **(మత్తయి 5:3-12)**. దేవుడు మానవులతో చేసిన నిబంధనలలోని సారాంశమంతయు "నిన్నువలె నీ పొరుగు వానిని ప్రేమించాలంటే **(గలతీ 5:3)** వారు మనయెడల చేసిన అపరాధములన్నింటిని క్షమించగలగాలి. అప్పుడే మనం వారిని క్షమించమని దేవునికి విజ్ఞాపన చేయగలము. మొదటి మానవుని నుండి నేటి ఆధునిక మానవులందరి వరకు (యేసుక్రీస్తు తప్ప) అందరూ పాపము చేసి ఆయన అనుగ్రహించు మహిమను పొందలేక పోతారని తెలిసిన దేవుడు మనము ఒకరినొకరు క్షమించుకోవడం అలవాటు చేసుకోవాలనే ఆయన మన పాపములను క్షమించుచున్నాడు.

"నేను మీతో చెప్పునదేమనగా, మీ పరలోకమందున్న మీ తండ్రికి కుమారులై ఉండునట్లు మీ శత్రువులను ప్రేమించుడి.

మిమ్మును హింసించు వారికొరకు ప్రార్థన చేయుడి. ఆయన చెడ్డ వారి మీదను, మంచివారి మీదను తన సూర్యుని ఉదయింపజేసి, నీతిమంతుల మీదను అనీతిమంతుల మీద వర్షము కురిపించుచున్నాడు'' **(మత్తయి 5:43-48, రోమా 12:9-21)** ''మనుష్యుల అపరాధములను మీరు క్షమించినయెడల మీ పరలోకపు తండ్రి మీ అపరాధములను క్షమించును'' **(మత్తయి 6:14,15)** క్షమాగుణమును అలవర్చుకొనుడని యేసు తన శిష్యులు కాగోరు వారందరికి బోధించాడు. ఇలా చేసినపుడే మనిషి మానవత్వంలో నుండి దేవత్వములోనికి మారగలడు. ఇదే దేవుని చిత్తము. ఆయన అనాది సంకల్పము. ఎప్పుడైతే దేవుని తత్వము లేక తన స్వరూపము ఏర్పడుతుందో అనగా ప్రేమ అలవాటవుతుందో అపుడే మనం వారిని క్షమించగలము. ప్రేమంటే క్రీస్తు సంఘాన్ని ఎలా ప్రేమిస్తున్నాడో, **(ఎఫెసి 5:25-32)** దేవుడు మనల్ని ఎంతగా ప్రేమించి మనం పరలోకానికి చేరడానికి తన ప్రియ కుమారుని బలిగా ఇచ్చాడో **(యోహాను 3:16)** జ్ఞాపకం చేసుకొంటే మనం ప్రేమ, క్షమాపణ గుణం అలవర్చుకొని మనవారు మనయెడల తెలిసి, తెలియక చేసిన ఏ అపరాధమునైనా క్షమించి వారి పరలోక వ్యాప్తి కొరకు విజ్ఞాపనలు, ప్రార్థన చేయగలము. ఇది ప్రతి క్రీస్తు శిష్యునకు, శిష్యురాండ్రకు అలవాటు కావాలన్నదే ఈ మొదటి మాటలోని భావం.

యేసుక్రీస్తు భూలోకమందు ప్రవేశించునపుడే ''బలియు అర్పణయు నీవు కోరలేదు గాని నాకొక శరీరమును అమర్చితివి, పూర్ణ హోమములును పాప పరిహారార్ధ బలులును, నీకిష్టమైనవి కావు. అపుడు నేను గ్రంథపు చుట్టలో నన్ను గూర్చి వ్రాయబడిన ప్రకారము, దేవా, నీ చిత్తము నెరవేర్చుటకు ఇదిగో నేను వచ్చియున్నాను'' **(హెబ్రీ 10:5-10)** అని అన్నాడు గదా! అలాగే మనము కూడా దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చుటకే భూమి మీదకొచ్చామని మనకోసం కూడా సత్క్రియలు అనగా వాక్య సంబంధమైన పనులు ముందుగానే వ్రాయించి పెట్టాడు **(ఎఫెసి 2:6-10)**. దేవుని

చిత్తమేమనగా ''మనము క్రీస్తు యేసు ద్వారా పరిశుద్ధులము నిర్దోషులమై ఆయనకు పిల్లలుగా స్వీకరింపబడాలనేదే'' **(ఎఫెసి 1:3-12)** అనగా యేసు ఎలా బ్రతికాడో, ఏఏమాటలు పలికి, తను వాటి ప్రకారం ప్రవర్తించి **(హెబ్రీ 5:7-10)** కుమారుడిగా అంగీకరింపబడ్డాడో మనము అలాగే దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చాలనేది క్రీస్తు సిలువలో చూపిన మార్గము, పలికిన మాటల పరమార్ధమైయున్నది.

క్రైస్తవుడిగా మన జీవితము ప్రారంభములోనే మనము ప్రేమ, క్షమాగుణం, ఇతరుల గూర్చి విజ్ఞాపన చేయడం అలవర్చుకోవాలనేది దేవుని ఉద్దేశ్యము. క్రీస్తు అది చేశాడు, చివరి క్షణంలో కూడా పలికిన మొదటి మాటలోనే ఆయన చేసి చూపాడు. అందుకే మనల్ని కూడా **"ప్రభువా నీవు మాకోసం బలి అయ్యావా?"** అని మరీ ఏడుస్తూ పలకకుండా ఆయన చెప్పిన మాటల ప్రకారం చేయమన్నాడు **(లూకా 6:46-49, మత్తయి 7:21-27)**. అయితే ఈ మాటలు ఎప్పుడు పలకాలి, ఎప్పుడు ప్రవర్తించాలి అని మనకు అనుమానం రావచ్చు. యేసు జీవితంలో పలికి, సిలువలో మరణిస్తూ కూడా ఈ మాటల ప్రకారం ప్రవర్తించాడు. ఆయన నిజంగా చనిపోయాడు. కాని మనం మరలా లేదా అందరి కోసము సిలువలో చావమని లేదుగా, చావము కూడా. మరి ఎలా? దానికి ముందే సమాధానం చెప్పి వెళ్ళాడు. ''యేసు అందరితో ఇట్లనెను - ఎవడైనను నన్ను వెంబడింపగోరిన యెడల తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొని, ప్రతి దినము తన సిలువ నెత్తుకొని నన్ను వెంబడింపవలెను **(లూకా 9:23,24)**. ఆయన కూడా మనకు కనబడని, ఆయనకే తెలిసిన సిలువను రోజు నడిచి, చివరిరోజు మాత్రమే కనబడే మానును మోసుకొని వెళ్ళి దానిపై తన ప్రాణం పెడుతూ ఈ మాటను పలికాడు. **మనకు కనబడే సిలువ మానుపై చనిపోయే అవకాశం లేదు.** ఎందుకంటే అందరికి విమోచన క్రయధనము మనకోసమై శాపమై ఆయన మాత్రమే సిలువ మీద చావాలనేది దేవుడు ఆయనకోసం ఏర్పాటు చేసిన సంకల్పము.

అందుకే మనల్ని మనకే తెలిసిన, అర్థమయ్యే మన సిలువను (ఇది కనబడదు, అనుభవిస్తేనే గాని అర్థం కాదు) మాత్రమే ప్రతిరోజు మోయమంటున్నాడు. అంటే ఈ సిలువ సూక్తులను లేదా 7మాటలను ప్రతి దినము పలుకుతూ, వాటి ప్రకారం ప్రవర్తిస్తూ యేసును వెంబడించి పరలోక మార్గంలో ప్రయాణించాలనే దేవుని ఆజ్ఞ. అంతేకాని సంవత్సరానికొకసారి మాత్రమే పలికి, పండగ జేసుకోమని కాదు. ఇది గ్రహించని అనేకులు పారంపర్యాచారముగా కేవలం పలికి, దేవుని ఆజ్ఞను కాదని క్రీస్తు సిలువకు శత్రువులుగా నడుచుకొనుచున్నారు **(ఫిలిప్పీ 3:17-21)**.

దేవుని ధర్మశాస్త్రమైన లేఖనాలలోని వాటిని శరీరంతో నెరవేర్చుటయే దేవుని చిత్తము అలాగే లేఖనము నెరవేరునట్లు అని సువార్తికులు ఈ మాటకు ముందు వ్రాయకపోయినా తనను గూర్చి ప్రవక్తల గ్రంథమందు వ్రాయబడిన వాటిని నెరవేర్చుటకు కూడా ప్రభువు ఈ మాటలు పలికినట్లు చూడగలము.''... అతిక్రమము చేయువారిలో ఎంచబడినవాడాయెను, అనేకుల పాపమును భరించుచు తిరుగుబాటు చేసిన వారిని గూర్చి విజ్ఞాపన చేసెను'' **(యెషయా 53:11,12)**. ఏ నేరము చేయకపోయినా నేరస్తులతో సహా వేలాడదీయబడ్డాడు. యూదా మత పెద్దలు, యూదులు కక్షతో ఆయనను నిందించి, హింసించారు. తనతోపాటు సిలువ వేయబడుతున్న దొంగలు కూడా నిందించినా వారిని క్షమించమని తండ్రికి విజ్ఞాపన చేసాడు. యెషయా గ్రంథములోని ఈ అధ్యాయంలో యేసు పొందిన దెబ్బలు, గాయాలచేత ఆనాడు ఇశ్రాయేలీయులకు స్వస్థత దొరికితే ప్రపంచంలోని అన్యులైన మనకందరికి పాపక్షమాపణ, రక్షణ దొరికిందనే సంగతి నేడు మనం గ్రహించుటలేదు.

“పరిశుద్ధాత్ముని బోధలో ఒకనియెడల ఒకడు దయ కలిగి కరుణా హృదయులై క్రీస్తునందు దేవుడు మిమ్మును క్షమించిన ప్రకారం మీరును ఒకరి నొకరు క్షమించుడి” **(ఎఫెసీ 4:32)** ప్రభువు

సిలువలో పలికిన ఈ మాటలో మానవుడు తన జీవితంలో మొదట చేయవలసిన విధిని, కర్తవ్యాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాడు. క్రీస్తు యేసు ద్వారా దేవుడు సర్వమానవాళికి అందించిన పాప క్షమాపణను, విముక్తి మార్గమును మనము మన తరము వారికి అందించుట యే దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చుట. అదే క్రీస్తు చెప్పాడు, చేసాడు. మనం కూడా మన సొంత కార్యములనే గాక, ఇతరుల కార్యములను చూచుటకై క్రీస్తుకు కలిగిన మనస్సును కలిగి ఆయనను పోలి నడుచుటకే ఈ ఏడు మాటలు పలికినాడని అనిపిస్తుంది. అంతేగాని పెదవులతో మాత్రమే పలకకూడదని ప్రభువు నేర్పించుచున్నాడు. పని నేర్చుకొని ఆ పని చేయడమే నిజమైన దైవారాధన. వేశ్యనైనా క్షమిస్తాడు గాని వేషధారణను క్షమించడని గుర్తుంచుకొని, తండ్రి పని మీద లోకానికొచ్చిన యేసు తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చి, మనంకూడా తండ్రిపని చేయాలనే మన ప్రథమ కర్తవ్యాన్ని గుర్తుచేయడానికే ఈ మొదటి మాటను పలికినాడు గనుక మనము కూడా మన పొరుగు వారిని క్షమించి, ప్రేమించి వారిని గూర్చి **“తండ్రీ వీరేమి చేయుచున్నారో వీరెరుగరు గనుక వీరిని క్షమించుము”** అని, మనమీద తిరుగుబాటు చేసిన వారికై విజ్ఞాపన చేయబద్ధులమైయున్నాము. ఎందుకంటే పగతీర్చుకొనుట మన పనికాదు అది దేవుని పని అని వాక్యం చెబుతుంది. (రోమా 12:9-21). దేవుని కృపా సమాధానములు మనకు తోడైయుండును గాక... ఆమెన్

2. నేడు నీవు నాతో కూడా ‘పరదైసు’లో ఉందువు

ఈలోకం శాశ్వతం కాదని చెప్పుకుంటూనే ఈ భూమి మీద కేవలం యాత్రికులు, బాటసారులైన నేటి ప్రపంచ ప్రజలందరు తమకిష్టమొచ్చిన బాటలో లేదా తమకు నచ్చిన మార్గంలోనే ప్రయాణిస్తున్నారు. కొంచెం కష్టమైనా, మేలైనది. సూటిగా వెళ్ళే దారి వదిలి చుట్టు తిరిగైనా సుఖంగా వెళ్ళాలనే లోకం నానుడిలోనే

వెళ్తున్నారు కాని దేవుడు చూపిన లేదా ఆయనకిష్టమైన మార్గంలో నడవడం లేదు. దేవుని మార్గంలోనే ఉన్నామని నమ్మి మోసపోతున్న అనేకమంది క్రైస్తవుల పరిస్థితి కూడా ఇందుకు భిన్నంగా లేదని ఈ క్రింది విషయాన్ని చదివి గ్రహిస్తే సుళువుగా అర్ధమై తీరుతుంది.

క్రీస్తు యేసునందు ప్రియులైన క్రైస్తవులకు, ప్రభువైన క్రీస్తు నామంలో శుభాభివందనాలు. ప్రతి శుభశుక్రవారం మనం మాట్లాడబోయే ఏడు మాటలలో ప్రభువు సిలువలో పలికిన 2వ మాట ఎంతో ప్రాముఖ్యమైనది. సిలువలో వ్రేలాడుతున్న యేసును ఇరువైపుల సిలువ వేయబడిన దొంగలు కొంతసేపు ఇద్దరూ తిట్టారు. **(మత్తయి 27:44, మార్కు 15:32)** వారు తిట్టినా, యూదులు తిట్టినా, సైనికులు కొట్టినా ఏమీ అనకుండా ఉండి, పైగా వారిని క్షమించమన్న యేసును చూచిన ఒకవైపున ఉన్న ఒక దొంగకు జ్ఞానోదయమై మారు మనస్సుతో ప్రభువును "యేసూ, నీవు నీ రాజ్యములోనికి వచ్చునపుడు నన్ను జ్ఞాపకము చేసుకో" అని వేడుకొన్నాడు. అప్పుడు యేసు ఈ దొంగకు నా బోధ, నా రాజ్యము, నా ఆలోచన అంతా అర్థం అయిందనే సంగతిని గ్రహించి, అతనిని క్షమించి అతనితో **"నేడు నీవు నాతో కూడా పరదైసులో ఉందువని నిశ్చయముగా నీతో చెప్పుచున్నాననెను."** (లూకా 23:43) అనే మాట పలికినాడని అర్థమవుచున్నది.

మొదటిమాటలో మన ప్రథమ కర్తవ్యమైన ప్రేమ, క్షమాపణ, విజ్ఞాపనలను గుర్తు చేసాడు క్రీస్తు ప్రభువు పలికిన ఈ రెండవ మాటలో చాలా గొప్ప సంగతి దాగి ఉన్నది. తన తప్పు తెలుసుకొని, మారుమనస్సు పొంది పాపక్షమాపణ అడిగిన వారికి రక్షణ ఇచ్చి, పరలోక మార్గము చూపాడు. నాటి యూదులు మొదలుకొని నేటి క్రైస్తవులలో చాలామందికి అర్థం కాని అద్భుతం ఇందులో చెప్పబడి ఉన్నది. మనం ఈ మాటను సం॥రానికి ఒకసారి గుడ్‌ఫ్రైడే రోజు మాత్రమే పలికి వెళ్ళుచున్నాం. కాని దానిలోని అర్థం గ్రహించలేకపోతున్నాం. ప్రభువు పలికిన ఈ మాటలో 'పరదైసు'

అనే పదం ఉన్నది. **పరలోకం వేరు పరదైసువేరు.** చాలామందికి ఈ రెండింటి మధ్య వ్యత్యాసం తెలియదు. పరలోకం అనగా పైన దేవుడున్న లోకం. పరదైసు కూడా మనది కాని మరో పరాయి (పర) లోకంలో ఉన్నది. ఆ లోకం పేరు పాతాళ లోకం అక్కడ అందరూ విశ్రాంతి అనగా నెమ్మది పొందే స్థలమే పరదైసు. అయితే క్రీస్తు సిలువలో తన ప్రాణాన్ని పెట్టి తాను ఆరోజున పరలోకం వెళ్ళలేదు. **(అపో.కా. 2:27-33)** ప్రస్తుతం ఎవ్వరు కూడా చనిపోయిన వెంటనే పరలోకం వెళ్ళరు అనే నిజాన్ని చెప్పడానికే దొంగతో ఈ మాటను పలికినాడు. యేసు మరణించి తిరిగి లేచిన వెంటనే ఈ భూమి మీద తన రాజ్యాన్ని స్థాపించి దానిని ఈ లోకాంతం వరకు పరిపాలించి అటు తర్వాత తన రెండవ రాకడతో ఆ రాజ్యాన్ని తీసుకెళ్ళి తన తండ్రికి అప్పగిస్తాడని **(1కొరింథీ 15:24,25)** అర్థం చేసుకొన్న దొంగవాడు అప్పటివరకు నన్ను జ్ఞాపకం చేసుకో అని అడిగినాడు. అన్ని సంవత్సరాలు నిన్ను భూమి మీద నా రాజ్యంలో బ్రతికి ఉంచడం వీలు కాదు గనుక, ఆరోజే నాతో పాటు పరదైసుకు తీసుకెళ్ళి అక్కడ క్షేమంగా ఉంచుతానని దొంగతో ఈ వాగ్దానం చేసాడు యేసుప్రభువు.

మనకంటే ముందుగా మరణించిన వారెవరు ఇప్పటి వరకు పరలోకం వెళ్ళలేదు. **అపోస్తలుల కార్యములు 2:34, 13:36,37** లేఖనముల ప్రకారము దేవుని ప్రియుడైన దావీదే పరలోకం ఎక్కిపోక తన పితరులైన అబ్రహాము, ఇస్సాకు, యాకోబులున్న ప్రదేశానికి వెళ్ళాడు అని తెలుస్తుంది. అనగా పరలోకం నుండి యాత్రికులుగా భూమి మీద కొచ్చిన నరులందరూ తిరిగి పరలోకం చేరాలంటే యేసుక్రీస్తు రెండవ రాకడ వరకు వేచి ఉండక తప్పదు. **(హెబ్రీ 11:1-40).** మరి అంతవరకు వీరందరు ఎక్కడ ఉన్నారు. లాజరు - ధనవంతుని గాథలోను ఇదే విషయాన్ని చెప్పాడు **(లూకా 16:19-31)** లాజరుతో పాటు చనిపోయిన నీతి మంతులందరు అబ్రహాము

రొమ్మున ఆనుకొని ఉన్నారని, అబ్రహాము కూడా పరదైసులోనే ఉన్నాడని వారికి అదే లోకంలోని నరకంలో ఉన్నవారు కూడా కనబడుచున్నారని కూడా చెప్పాడు. మరి యేసు మరణించిన వెంటనే ఎక్కడికి వెళ్ళాడు అని బైబిల్ గ్రంథాన్ని పరిశీలించి పరిశోధించి చదివితే యేసు సిలువలో తండ్రీ నీచేతికి నా ఆత్మనప్పగించుచున్నానని చెప్పి భూమియొక్క క్రింది భాగములలో ఉన్న పాతాళ లోకములోనికి దిగి వెళ్ళాడు (ఎఫెసి 4:9). అక్కడ మూడు రాత్రింబగళ్ళు గడిపి మూడవ దినమున తిరిగి లేచి అక్షయ శరీరాన్ని ధరించుకొని మగ్దలేనె మరియకు కనబడి పరలోకానికి ఆరోహణమయిపోయాడు. **(ఎఫెసి. 4:10, యోహాను 20:17).**

కొందరు బాప్తిస్మమును గూర్చి మాట్లాడుతూ ఎలా తీసుకొన్నా ఒకటే అనగా చిలకరింపు కూడా సరియైనదే అంటూ లేదా తీసుకోకపోయినా ఒకటే ఎందుకంటే సిలువలోని దొంగ బాప్తీస్మం తీసుకోకుండానే రక్షణ పొంది ప్రభువుతో పరలోకం పోయాడు గదా అంటారు. యేసు బ్రతికి ఉన్నప్పుడు ధర్మశాస్త్రం అమలులో ఉంది గనుక ధర్మశాస్త్ర ప్రకారంగా క్రియలు లేకుండా దేవుడెవనినైనా నీతిమంతునిగా తీర్చవచ్చు అనే వాగ్దానం ప్రకారం దొంగ పరదైసుకెళ్ళాడు. **(కీర్తన 32:1,2)** అయితే యేసుప్రభువు మరణించి, సమాధి చేయబడి మూడవ దినమున లేపబడి, 40 దినాలు శిష్యులకు అగుపడి పరలోకానికి ఆరోహణమయ్యేటప్పుడు బాప్తిస్మం అనే దానిని ఆజ్ఞాపించాడు **(మార్కు 16:16, మత్తయి 28:18)** గనుక ప్రభువు మరణించి, తిరిగి లేచిన తర్వాత కాలంలో జీవించిన వారందరు తప్పని సరిగా బాప్తిస్మం అడిగి తీసుకోవాలి. యేసుతో పాటు పాత ధర్మశాస్త్రం కొట్టి వేయబడని కాలంలో దొంగ మరణించాడు గనుక ఆ దొంగ వాడికి బాప్తిస్మం అవసరం లేదు. ఇలా ఆలోచిస్తేనే బైబిల్ అర్థమవుతుంది.

పైన చెప్పబడిన వాక్య భాగములను బట్టి క్రీస్తు మరణించిన వెంటనే దొంగవానిని తీసుకొని పాతాళ లోకములోనికి వెళ్ళాడని

అర్థమగుచున్నది. **(1సమూయేలు 2:6)** అయితే దొంగతో చెప్పిన మాట ప్రకారంగా ఆలోచిస్తే పరదైసు అనేది ఆ పాతాళ లోకంలో ఒక భాగమైయున్నది. అనగా దొంగతో కలిసి ఇశ్రాయేలీయుడు, యూదుడైన క్రీస్తు కూడా తన పితరుల యొద్దకు చేర్చబడినాడని, వారిని కలుసుకొని మాట్లాడడానికి, తన రెండవ రాకడను గూర్చి తెలియజేయడానికి అంతవరకు వారితో పాటు దొంగ కూడా పరదైసులోని జీవ వృక్ష ఫలాలను అనుభవించాలని చెప్పాడు **(ప్రకటన 2:7).** ఇంతవరకు మనకు తెలిసిన మర్మం ఏమిటంటే క్రీస్తుతో పాటు, నేటి వరకు క్రీస్తునందున్న వారు ఎంరు మరణించినా పరదైసుకే వెళ్ళాలి తప్ప పరలోకం వెళ్ళరు అని అర్థం అగుచున్న **(2కొరింథి 12:1-4).** ఇప్పటివరకు చనిపోయిన మన వారందరు పరలోకం చేరారని నమ్మి, ప్రార్థించి, పేపర్లలో ప్రకటన ఇస్తున్నాం. ఇది వాక్యానుసారంగా తప్పని అందరూ గ్రహించాలని సిలువలో మన ప్రభువు మన పరలోక ప్రయాణం గూర్చి తన మార్గంలో వివరంగా తెలియజేయడానికే సిలువలో ఈ రెండవ మాటను పలికాడని గ్రహిస్తే అద్భుతం.

పరలోకంలో ఒకప్పుడు దేవునిలో ఆత్మయై ఉన్న మనం ఆదాము ద్వారా ఈ లోకానికి వచ్చాం. పాపులమైన మన పాపానికి క్రీస్తు శరీరం ద్వారా సిలువలో క్షమాపణ అనుగ్రహించిన దేవుడు ఆ యేసు ద్వారానే పరదైసులో 1000 యేండ్లు గా చెప్పబడిన పరిపాలన దీర్ఘకాలంలో విశ్రాంతినిచ్చి తిరిగి రెండవ రాకడలో మనకన్నా ముందు చనిపోయిన వారితో కలిసి ఏకంగా ఒకేసారి ఆ దివ్యలోకాన్ని చేరటానికి ఏర్పాటుచేసిన ఆ అద్భుతమైన సంగతి చెప్పడానికే ప్రభువు సిలువలో పలికిన మాటయే **"నేడు నీవు నాతో కూడా పరదైసులో ఉందువు"** మనందరం పరలోకం వెళ్ళాలంటే యేసు మరల రావాలి **(యోహాను 14:1-6)** అని మరచిపోవద్దు. అయితే ఈ సంగతి ఈ రోజు మీకెందుకు తెలియజేశాడు దేవుడు. ప్రతి సం॥ ఒక్కొక్కరం ఒక్కోమాట కేవలం వంతుకు పలికి, నేనెంత బాగా

చెప్పానో చూడు అని మురిసిపోవడానికా? లేక ఇందులో ఏమైనా పరమార్ధమున్నదా? అని ఒకసారి ఆలోచిద్దాం. ప్రభువు సిలువలో పలికిన ఏడు (7) మాటలే కాదు ఆయన జీవితంలో పలికిన ప్రతి మాటా చాలా విలువైనది. లేఖనాలలో ఆయన పలికిన మాటలను గూర్చి ముందే మనల్ని హెచ్చరించాడు అదేదనగా "నేను చెప్పు మాటల ప్రకారము మీరు చేయక ప్రభువా! ప్రభువా! అని నన్ను, పిలుచుట ఎందుకు?" **(లూకా 6:46)**. ప్రతి గుడ్‌ఫ్రైడే నాడు మనం యేసును మరలా సిలువ వేయుచు ప్రభువా నీవు మాకోసం చనిపోయావు నాయనా అని నెత్తినోరు కొట్టుకుంటూ రోదిస్తూ బాధగా ఏడుమాటలను కొందరు మాత్రమే పలికితే, అందరు బాధగా కూర్చొని ధ్యానించామని అనుకొని వెళ్ళిపోతున్నారు. ఆయన పలికిన మాటలను మనల్ని పలకమనలేదు, ధ్యానించమనలేదు కాని వాటి ప్రకారం చేయమని ముందే ఆజ్ఞాపించాడు. మనం ఆచారంగా పెదవులతో పలికి వెళ్లిపోతున్నామే గాని వాటిని హృదయపూర్వకంగా గ్రహించి ఆచరించడం లేదు అని ఆలోచిస్తే ఎంత బాగుంటుందో ఆలోచించండి.

యేసు తన జీవితంలో చివరిరోజు మాత్రమే భయంకరమైన, శాపగ్రస్తమైన ఆ మ్రాను అనగా సిలువను మోసి రక్తాన్ని కార్చి ఆ మాటలు పలికినాడు. ఆ యేసును వెంబడించే మనం మోయాల్సింది ఎవరి సిలువనో తెలుసా? "ఎవడైనను నన్ను వెంబడింపగోరిన యెడల తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొని, ప్రతి దినము తన సిలువను ఎత్తుకొని నన్ను వెంబడింపవలెను" **(లూకా 9:23)** యేసు తన సిలువను ఒక్కరోజు మోసాడు. మనం ఆయన మోసిన సిలువను గాకుండా మన సిలువను మనం ప్రతి దినం మోస్తూ ఆయన పలికిన మాటల ప్రకారం చేయాలని చెప్పి వెళ్ళాడు. మన సిలువ వేరు ఆయన సిలువ వేరు. ఆయన సిలువను నేటికి మనం మోస్తే మనం కూడా ఇంకా శాపగ్రస్తులమే అవుతాము. ఆయన త్యాగం నిరర్థకమవుతుంది. మనందరికి ఒక్కొక్కరికి ఒక్కో సిలువ ఉన్నది.

మన జీవితాంతం వరకు ప్రతిక్షణం మన సిలువను మోస్తూ లేక అందులో వేలాడుతూ లేదా సిలువ వేయబడుతూ ఎంత కష్టమైనా మనల్ని హింసించిన వారిని క్షమించి, వారి కొరకు ప్రార్థించాలి. మన పొరుగువారు కూడా ప్రభువును నమ్మి, వారు క్రీస్తు మార్గములో నడిచినట్లు అయితే నేడు మనం చనిపోయినా తప్పనిసరిగా నేడు నీవు నాతో కూడా పరదైసులో ఉంటావని వారికి ధైర్యంగా చెప్పాలి. మన పొరుగు వారికి సువార్తను ప్రకటించి కారణం అడిగిన ప్రతివారికి ప్రభువు త్యాగాన్ని వివరిస్తూ బ్రదర్ నేడు మనం కలిసి మరణించినా పాతాళ లోకం లోని నరకానికి కాకుండా "పరదైసు"లోనికి తప్పక వెళుతాం అని మనల్ని ప్రతిరోజు చెప్పమని, లేదా పలుకమని ఆరోజు ప్రభువు దొంగతో ఆ మాట చెప్పాడు. ఇప్పుడు చెప్పండి ఈ మాట గుడ్ ఫ్రైడే రోజు మాత్రమే పలుకుదామా? లేక ధ్యానిద్దామా? ప్రతిరోజు ధ్యానిద్దామా? ప్రతి సంవత్సరం గుడ్ ఫ్రైడే జరిపి సజీవుడైన క్రీస్తు యేసును మరలా, మరలా సిలువ వేసి చంపి, మనం మాత్రం కేవలం మాటలు పలికి పాటలు పాడి ఆనందంగా ఇంటికి వెళ్ళి పండగ చేసుకుందామా? మీరే ఆలోచించి నిర్ణయం తీసుకోండి దేవుడు మనకు తోడై ఉండి నడిపించును గాక.... ఆమెన్.....

3. "అమ్మా ఇదిగో నీకుమారుడు ఇదిగో నీ తల్లి"

మనలాంటి మామూలు శరీరాన్ని ధరించుకొని దేవుని చిత్తప్రకారము సంపూర్ణ సిద్ధి పొందినవాడు, మెల్కీసెదెకు యొక్క క్రమములో చేరిన ప్రధాన యాజకుడని దేవునిచేత పిలువబడి, తనకు విధేయులైన వారందరికిని నిత్య రక్షణకు కారకుడైన క్రీస్తు యేసు సిలువ బలియాగము మానవ మేధస్సుకందనిది. మనము మన శరీరేచ్ఛల నుండి విడుదల పొందుటకై తన శరీరం పెట్టే బాధలను, వేదనను తట్టుకొని మన కర్తవ్యాన్ని గుర్తు చేయుటకై తన బాధ్యతను నెరవేరుస్తూ సిలువలో పలికిన మాటలు నిజంగా అద్వితీయం. మొదటి మాటలో ప్రేమ, క్షమాపణ, విజ్ఞాపనలను నేర్పించి, రెండవ

మాటలో పరలోక ప్రయాణం గూర్చి తెలిపి, దానిపై అభయ హస్తాన్నిచ్చి మన నిరీక్షణకు ఆధారమయ్యాడు. ఇప్పుడు 3వ మాటలోని ఆంతర్యాన్ని గ్రహించి, ప్రభువు మనస్సునెరిగి, యెహోవా ఎంత ఉత్తముడో రుచి చూసి యెరిగి ఆయన మాటలన్నిటిని దివారాత్రులు ధ్యానిద్దాం.

"యేసు తల్లియు తాను ప్రేమించిన శిష్యుడు దగ్గర నిలిచియుండుట చూసి, **"అమ్మా, యిదిగో నీ కుమారుడు"** అని తన తల్లితో చెప్పెను. తరువాత శిష్యుని చూసి **"యిదిగో నీ తల్లి"** అని చెప్పెను. ఆ గడియ నుండి ఆ శిష్యుడు ఆమెను తన యింట చేర్చుకొనెను" **(యోహాను 19:26,27).**

ఈ మాటలో క్రీస్తు యొక్క కుమారత్వము, సహోదరత్వము, నాయకత్వము, ప్రేమతత్వము మానవత్వము తల్లియొక్క హృదయ వేదన కనబడుచున్నది. దేవుని ఆజ్ఞ నెరవేర్చుటలో, అనగా వాక్యపరిచర్యలో ఉన్నపుడు "ఎవరు నా తల్లి? ఎవరు నా చెల్లి, ఎవరు నా సహోదరులు, పరలోకమందున్న నా తండ్రి చిత్తము నెరవేర్చువారే బంధువులు లేక రక్త సంబంధులు" **(మత్తయి 12:46-50, మార్కు 3:31-35, లూకా 8:19-21)** అని చెప్పిన ప్రభువే సిలువలో ఈ మాటను మాట్లాడాడు అంటే ఆలోచించాలి. తల్లీ కుమారుల బంధాన్ని, శిష్యుల అనుబంధాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాడంటే ఆయన కూడా ఈ లోకంలోని భవబంధాలను కలిగిన పరిపూర్ణ మానవుడుగా తన బాధ్యతను నెరవేరుస్తున్నట్లుగా కనబడుచున్నది. నిబంధనలో మార్పులు చేస్తున్నప్పుడు యూదులు తనను అపార్ధము చేసుకుంటున్నారని, నన్ను బ్రతకనియ్యరని తెలిసి నేను "ధర్మశాస్త్రమునైనను ప్రవక్తల గ్రంథములనైనను కొట్టి వేయవచ్చితినని తలంచవద్దు. నెరవేర్చుటకేగాని కొట్టివేయుటకు రాలేదని" **(మత్తయి 5:17,18)** ఆయన చెప్పాడు మరియు ధర్మశాస్త్రానికి లోబడ్డాడు **(గలతీ. 4:4,5).**

దేవోక్తులు యూదులకే స్వంతమని, ధర్మశాస్త్రాన్ని ఇశ్రాయేలీయులకు మాత్రమే ఇచ్చాడని **(కీర్తన 78:8)** ఆ వాక్యమే మనకు చెబుతున్నది గనుక ఇశ్రాయేలీయులలోని యూదా గోత్రానికి చెందిన దావీదు వంశస్థుడైన యేసుక్రీస్తు ధర్మశాస్త్రాన్ని తప్పక ఆచరించి నెరవేర్చాలి **(రోమా 9:2-5).**

ధర్మ విరోధులుగా బ్రతుకుతున్న నాటి ఇశ్రాయేలీయులను తన ప్రజలుగా ఎన్నుకొన్నాడు గనుక వారిని చీకటిలో నుండి వెలుగులోనికి నడిపించుటకై వారికి మోషే ద్వారా 10 ఆజ్ఞలనిచ్చాడు. అందులోని 5వ ఆజ్ఞను మనం పరిశీలిస్తేనే గాని ఈ మాటలోని పరమార్ధం బోధపడదు.

"నీ దేవుడైన యెహోవా నీకనుగ్రహించు దేశములో నీవు దీర్ఘాయుష్మంతుడవై నీకు క్షేమమగునట్లు దేవుడైన యెహోవా నీ కాజ్ఞాపించులాగున నీ తండ్రిని, నీ తల్లిని సన్మానింపుము." (ద్వితీ. 5:16, నిర్గమ 20:12). ఇశ్రాయేలీయుడైన ప్రతి వాడు ఈ పది ఆజ్ఞలలో ఒక్కటికూడా తప్పకూడదు. తొమ్మిది నెరవేర్చి ఒకటి తప్పినా అపరాధి అవుతాడు **(యాకోబు 2:10).** తన కడుపులోపడినప్పటి నుండి సిలువలో మరణించేంత వరకు క్రీస్తును వెన్నంటి ఉన్న మహాతల్లి మరియమ్మ. తన తమ్ముళ్ళు వెళ్ళగొట్టినా, తండ్రి అనుమానస్థుడై దూరంగా ఉన్నా తల్లి కన్న పేగు బంధాన్ని మరువలేదు. తన తల్లి రుణం మరియు దేవుని ఆజ్ఞ నెరవేర్పుకై తన బాధ్యతను కనపరుస్తున్నాడు. నేటి క్రైస్తవులలోని అనేకులలోని వారివలెనే నాటి ఇశ్రాయేలీయులలో అనేకులు కూడా పితృ, మాతృహంతకులుగా, తల్లి దండ్రులకవిధేయులుగా ఉండి వారి ఆలనా పాలన చూడక **'యెహోవాయీరే'** అనగా దేవుడే చూసుకొంటాడని చెప్పారు గనుకనే ఈ ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు దేవుడు **(1తిమోతి 1:8-11).**

యేసు ప్రభువు బాల్యం నుండే తల్లి పెంపకంలో ప్రభువు బోధలోను, శిక్షలోను పెరిగినాడు గనుకనే దేవుని దయ యందును,

మనుష్యుల దయయందును, లోకజ్ఞానంలోను దేవుని జ్ఞానంలోను దినదినము వర్ధిల్లాడని వ్రాయబడినది. ఇశ్రాయేలీయులకే కాదు మనందరికి కూడా ఇదే ఆజ్ఞను మళ్ళీ ఇచ్చాడు దేవుడు "పిల్లలారా, ప్రభువు నందు మీ తల్లిదండ్రులకు విధేయులైయుండుడి, ఇది ధర్మమే. **నీకు మేలు కలుగునట్లు నీ తండ్రిని, తల్లిని సన్మానింపుము అప్పుడు నీవు భూమిమీద దీర్ఘాయుష్మంతుడవగుదువు.** ఇది వాగ్దానముతో కూడిన ఆజ్ఞలలో మొదటిది" **(ఎఫెసి 6:1-3)**. ఇశ్రాయేలీయులైతే వారికివ్వబడిన దేశములో ఆజ్ఞలు పాటించాలి, మనందరు భూమంతటా ఉన్నాం గనుక మనకు భూమి మీద అని చెప్పాడు. దీర్ఘాయుష్మంతుడు అంటే ఎక్కువ కాలం బ్రతుకుతాడనే కాదు. ప్రజల హృదయాలలో కలకాలం జీవించి ఉంటాడని అర్థం. సన్మానించడం అంటే శాలువ కప్పి, దండ వేసి దండము పెట్టడం కాదు. వారి మాటలకు విలువనిచ్చి, వారిని గౌరవించి, సంరక్షించి, పోషించే ఏర్పాట్లు చేయడమే.

"ఎవడైనను స్వకీయులను, విశేషముగా తన ఇంటి వారిని, సంరక్షింపకపోయిన యెడల వాడు విశ్వాస త్యాగము చేసినవాడై అవిశ్వాసికన్నా చెడ్డవాడై యుండును" **(1తిమోతి 5:8)**. నేటి క్రైస్తవులలో అనేకులు బ్రతుకుదెరువు కోసమే బైబిల్ పట్టి, రెండు మాటలు నేర్చుకొని ఒక సంచి తగిలించుకొని దేవుని సేవ పేరుతో ఊర్లు మీదపడి తిరుగుతూ సన్యాసుల్లాగా భార్యాపిల్లలను, తల్లితండ్రులను వదిలేస్తున్నారు. అదేమంటే దేవుడే చూసుకొంటాడు బ్రదర్ **"యెహోవా యీరే"** అని అంటున్నారు.

మనం ఇలా మాట్లాడుతామని ముందే ఎరిగిన దేవుడు మనకు ముందుగా మన ప్రభువుచేత తన బాధ్యతను నెరవేర్చి మనకు బుద్ధి కలుగడానికే ఈ మాటలు వ్రాయించాడు. తన వారిని విడిచి వచ్చిన తల్లిని అనాథను చేయకుండా ఆమె సంరక్షణను తన శిష్యునికి అప్పగించి ధర్మశాస్త్రాన్ని నెరవేర్చాడు. మనం కూడా మన

తల్లితండ్రుల కన్నా ముందే చనిపోయే పరిస్థితి వస్తే మనం కూడా ఈ బాధ్యతను మరొకరికైనా అప్పగించాలనేది ఈ మాటలలోని మర్మము.

ఆవిధముగానే కాపరి, నాయకుడై ఉండవలసిన వాడు తనతోపాటు తన బోధ విన్న వారిని కూడా రక్షించుకోవలసిన బాధ్యత కల్గియుండాలి **(1తిమోతి 4:16)** గనుక నాయకుడైన క్రీస్తు తన శిష్యుని రక్షణ కోసం తన తల్లికి అప్పగించాడు. తన తల్లి పెంపకమే నన్ను ఇంతవరకు నడిపించిందని తెలుసుకొన్న యేసు తన ప్రియ శిష్యుడైన యోహానును తల్లి ఆదరణ, పెంపుదల కోసం అప్పగించి తన కర్తవ్యం నెరవేర్చాడు. నా చిన్నతనంలోని కాలంలోకంటే నేటి తరంలోని పిల్లలలో తల్లిదండ్రుల యెడల భయభక్తులు తగ్గినట్లుగా కనబడుతున్నాయి. ఇప్పటికే సమాజంలో వృద్ధాశ్రమాల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగిపోతున్న సంగతిని ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదు.

దీనికి బాధ్యులు నేటి తరంలోని తల్లిదండ్రులే. ఎందుకంటే మనం "వారికి కోపం రేపక ప్రభువు శిక్షలోను, బోధలోను వారిని పెంచడం లేదు" **(ఎఫెసి 6:4)** ఈరోజు కడుపునింపే కార్పోరేట్ కాలేజిల బోధలోనే పెంచుతున్నామే గాని, ఆత్మను రక్షించుకొని దేవుని బోధలో పెంచడంలేదు. కార్పోరేట్ కాలేజీల "తల్లిలాంటి శిక్షణ, తండ్రి లాంటి రక్షణ" అనే స్లోగన్ మాయలో పడుతున్నారే, దాని వెనుకాల మనలను అవమానిస్తున్నారనే జ్ఞానోదయం కావడం లేదు. దేవత్వంలోనికి మార్పు చెందాల్సిన పిల్లలు ఈలోక జ్ఞానం బోధలో మార్కుల పోటీ ఎక్కువై మానవత్వము పోటీ తగ్గిపోయి ప్రతివాడు డబ్బుకాశపడే చదువు చదివి దానవులైపోతున్నారు. విదేశీ ధనం మోజుతో స్వదేశంలో వృద్ధాప్యంలో ఉన్న తల్లిదండ్రులను స్వయంగా ఆదరించలేక వృద్ధాశ్రమంలో చేర్చుచున్నారు. అక్కడ వారు రక్తసంబంధం, ఆత్మీయత కానరాక అల్లాడుతున్నారు. దీనిని ముందే ఎరిగిన దేవుడు దేవుని బోధల్లో కూడా మీ పిల్లలను పెంచండి

అని వ్రాయించినా పట్టించుకోకుండా తప్పించుకు తిరుగుచున్నారు. అందుకే నేటి ఆరాధనలలో అందరూ వేషధారణతో ఆరాధిస్తున్నామే గాని, ఆత్మతో - సత్యముతో ఆరాధిస్తున్నామా? ఒకసారి ఆలోచించండి.

ఈ విషయాన్ని ప్రతి నిత్యము గుర్తు చేసుకొని దేవుని ఆజ్ఞను నెరవేరుస్తూ మన తల్లిదండ్రులను సన్మానించుటకే యేసు ఈమాటను పలికి మనల్ని పలకమంటున్నాడు. అలాగే మన పిల్లలు మంచి కాపరులు, నాయకులు కావాలని దేవుడు కోరుకున్నాడు. ఇది మానవ బంధుత్వాలకు, మమతానురాగాలకు, ఆదరణలకు, అనుబంధాలకు సంబంధించిన అద్భుతమైన మాట. కాబట్టి ఇకనుండైనా యేసు మాటల ప్రకారం మనం, మన పిల్లలు ప్రతిదినం మన సిలువ నెత్తుకొని ఆయన మార్గములలో నడువాలంటే దేవుని బోధలో పెరిగి, ఆయన క్రీస్తు ద్వారా ఇచ్చిన ఆజ్ఞలను నెరవేర్చాలి.

ఈమాటలో మరో గొప్ప ఆదరణను మన నిరీక్షణకు ఆధారమును చూపెట్టాడు క్రీస్తు. ఈలోకములో ఎవరైతే దేవుని రాజ్యము నిమిత్తము, సువార్త నిమిత్తము అందరిని, అంతా పోగొట్టుకొంటారో వారికి ఎన్నోరెట్లు దొరుకుతాయని చెప్పిన దానికి రుజువు చూపాడు. అన్ని, అందరిని వదలుకున్న కుమారుడికి తల్లిని, తల్లికి కుమారుడి నిచ్చాడు. “అందుకు యేసు ఇట్లనెను. నా నిమిత్తమును, సువార్త నిమిత్తమును ఇంటినైనను, అన్నదమ్ములనైనను, అక్క చెల్లెండ్రనైనను, తల్లిదండ్రులనైనను, పిల్లలనైనను, భూములనైననూ విడిచిన వాడు, ఇప్పుడు ఇహమందు హింసలతో పాటు నూరంతలుగా ఇండ్లను, అన్నదమ్ములను అక్కచెల్లెండ్రను, తల్లులను, పిల్లలను, భూములను, రాబోవు లోకమందు నిత్య జీవమును పొందుదురని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” **(మార్కు 10:28-30, మత్తయి 19:27-30, లూకా 18:28-30).** ప్రభువు నమ్మితే ఈ దేశంలో అనేకులు తమ పిల్లలను, తల్లి, దండ్రులను ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొడుతున్నారు లోకానికి భయపడి.

వాళ్ళు మిమ్మల్ని వదిలినా, మీరు వారిని వదిలినా ఈలోకంలో మనకు ఎంతో మంది దొరుకుతారు అని చెప్పాడు. సిలువ దగ్గర నుండే మొదలెట్టి నేటికి ఎంతోమందికి దొరికారుకూడా. ఇదంతా మనం దేవునిలో ఉంటేనే గాని పర్మనెంటు కాదు. ఇవన్నీ క్రీస్తు రక్తంలోని సంబంధాలే. మన అసలు తల్లిదండ్రులను, పిల్లలను శాశ్వతంగా వదిలి వేయమనికాదు. అది మళ్ళీ అవిశ్వాసి కిందకు వస్తుంది. సువార్త పనికి అడ్డొచ్చినపుడు మాత్రమే వారిని వదిలివెయ్యాలి అంటే ఇక్కడొక అద్భుతమైన పాయింట్ ఉంది మీరు ఆలోచించారో లేదో గాని, నేను ఆలోచించాను. ఎవరిని వదిలినా ఫర్వాలేదు గాని భార్యను వదలకూడదు. వదలమని ప్రభువు చెప్పలేదు. వదిలితే భార్యగాని, భార్యలు గాని దొరుకుతారని గూడా చెప్పలేదు అలాగుననే భార్యకు వర్తిస్తుంది. గనుక జాగ్రత్తసుమా!

దేవుని ఆజ్ఞ నెరవేర్చుటకు, మనల్ని నమ్మిన వారికి ఆదరణ, సంరక్షణ నిచ్చి ప్రతి దినము ఎట్టి ప్రతికూల పరిస్థితిలోనైనా మనము ఈ మాటను పలుకుతూ, మన పరుగు పందెములో గెలుద్దాం. దేవుడు మనల్ని ఈ మహా యుద్ధానికి సిద్ధపరచును గాక... ఆమెన్

4. ఏలి, ఏలి, లామా సబక్తానీ!

సర్వమానవాళి రక్షణార్థమై దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు తన రక్తాన్ని పాప పరిహారార్థ బలిగా అర్పించే సమయములో మాట్లాడిన మాటల్లో ఇది చాలా ప్రాముఖ్యమైనది. నాటి ఇశ్రాయేలీయులకు, నేటి క్రైస్తవులకు దేవుడెవరో అర్థమయ్యాడు గాని క్రీస్తు మాత్రమే అర్థం కాలేదు. మొదటి మాటలో మనం పరలోకం చేరాలంటే మన పొరుగువారిని ప్రేమించి, మనల్ని హింసించిన వారిని క్షమించి, వారికొరకు విజ్ఞాపన చేయాలని తనే చేసి చూపాడు. రెండవ మాటలో పాపక్షమాపణ కోరిన వారికి పరలోక ప్రయాణ వివరాలు చెప్పాడు. మూడవ మాటలో ఈ మార్గములో ప్రయాణిస్తున్న వారు తమ కుటుంబ బాధ్యతను మరచి పోకూడదని ఒక యూదుడుగా తన

బాధ్యతను నెరవేర్చి మనకు మార్గమైనాడు. ఇక నాల్గవ మాటలోని పరమార్ధాన్ని దేవుని ఆలోచనలోనికెళ్ళి ధ్యానిద్దాం.

"ఇంచుమించు మూడు గంటలప్పుడు యేసు - ఏలీ, ఏలీ, లామా సబక్తానీ అని బిగ్గరగా కేకవేసెను (మత్తయి 27:46).

మూడు గంటలప్పుడు యేసు - "ఎలోయీ, ఎలోయీ, లామా సబక్తానీ" అని బిగ్గరగా కేకవేసెను (మార్కు 15:34).

ఆమాటకు నాదేవా, నాదేవా, నన్నెందుకు చెయ్యి విడిచితివని అర్ధము. ఇదే మాటను క్రీస్తు పూర్వము మన ప్రభువు యొక్క మూలపురుషుడుగా, శరీర సంబంధమైన తండ్రిగా పిలువబడ్డ దావీదు గారు ప్రవచించి, పలికిన కీర్తన గ్రంథములోనిదే. ఈ 7 మాటలు చాలా వరకు కీర్తనలలోనివేనని మనకు తెలుసు. "నా దేవా, నాదేవా, నీవు నన్నేల విడనాడితివి? నన్ను రక్షింపక నా ఆర్తధ్వని వినక నీవేల దూరముగా నున్నావు" **(కీర్తన 22:1)** పాత నిబంధనలోని ఈ మాటలు హెబ్రూ భాషలో వ్రాయబడ్డా, దాని తెలుగు అర్థాన్ని మాత్రమే తెలుగులో వ్రాశారు. యేసు ప్రభువుకు హెబ్రూ, గ్రీకు, అరామిక్ లాంటి భాషలొచ్చినా ఎక్కువగా అరామిక్‌లోనే మాట్లాడారని చరిత్రకారులు సాక్ష్యమిచ్చారు. హీబ్రూలో ఎలోహిం అంటే దేవుడు. అరామిక్‌లో ఎలీ, ఎలోయీ రెండు పర్యాయపదాలు గనుక దాని అర్ధం దేవుడే. గ్రీకులో థియోస్ అంటే దేవుడు. ప్రభువు మాటలు ఏ భాషలో ఉన్నాయి అని కొట్టుకు చావకుండా, అవి ఎందుకు మాట్లాడాడో అని మాత్రమే ఆలోచించాలి. మన భాషలో నాదేవా అనే అర్ధం తెలిసింది గనుక మన భాషలో దేవుని ఆత్మచేతనే ఈ మాటను పరిశీలించి, పరిశోధించి ఆ ప్రకారం ప్రవర్తిద్దాం.

ప్రభువు సిలువలో పలికిన మాటలన్నీ ధర్మశాస్త్రాన్ని, అనగా లేఖనాలను నెరవేర్చుటకు పలికాడని గ్రహించాలి. అయితే ఈ మాట కీర్తన గ్రంథంలోనే ఉన్నా కొత్త నిబంధన వ్రాసిన సువార్తికులు ఈ మాటముందు కూడా లేఖనము నెరవేరునట్లు అని మాత్రం

వ్రాయలేదు అని ఆలోచించాలి. ఆయన పలికిన మాటలన్నిటినీ బట్టీపట్టి గుడ్‌ఫ్రైడే నాడు మాత్రమే మాట్లాడకూడదనే విషయాన్ని ప్రతి మాటలోనూ జ్ఞాపకం చేసుకోవాలి **(లూకా 6:46).** యేసుప్రభువుకు చిన్నప్పటి నుండి దేవుడు తోడై ఉండి నడిపించాడు. తను బోధ ప్రారంభం నుండి ఈ మాటలు మాట్లాడక ముందు వరకు చేసిన క్రియలు, సూచక క్రియలు, మహత్కార్యములన్నిటినీ దేవుని సహాయంతోనే చేశాడు. దేవుని దయతోను, మనుషుల దయతోను వర్ధిల్లెను అని వ్రాయబడిన మాటను మర్చిపోకూడదు. **(లూకా 2:40,52, యోహాను 11:41, 42, అపో.కా. 2:22, 3:13,10:38).** బైబిల్‌లో ఎప్పుడు నేనే తండ్రిని అని యేసు చెప్పలేదు. అయినా ఆయనే తండ్రని, త్రిత్వములో ఒకడని నమ్ముతున్న క్రైస్తవులు మరణం దగ్గరకొచ్చేసరికి ఇలా బిగ్గరగా కేకలేసి మనిషిగా ఎందుకు ఆక్రందన చేస్తున్నాడని ఆలోచించలేకపోతున్నారు.

సిలువలోనే కాదు అంతకు క్రితము అనగా అప్పగింపబడేముందు ప్రార్థన సమయంలో కూడా తన ప్రాణం పోతుందని కలవరపడి "తండ్రీ సాధ్యమైతే ఈ గిన్నె నాయొద్ద నుండి తొలగించమని కోరాడు" **(మత్తయి 26:37-39)** ఈ మాటలన్నిటిని బట్టి యేసు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు మాత్రమేనని, మనిషైన దావీదు మాట్లాడినట్లే మనుష్య కుమారుడైన క్రీస్తు మాట్లాడాడని, తనుకూడా మనందరి లాంటి మానవుడేనని తెలియపరుచుటకే ఈ కేక బిగ్గరగా వేశాడు. ఇది ఆయన పరిపూర్ణ మానవత్వాన్ని సూచించుచున్నది.

లేఖనములన్నియు నన్ను గూర్చి సాక్షమిచ్చుచున్నాయని చెప్పిన యేసు లేఖనాల ద్వారా తండ్రి తనకిచ్చిన వాగ్ధానాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకొని, ఒక మనిషిగా మనం కూడా మన ఆక్రందన లేకా మన హక్కును అడుగవలెనని గుర్తు చేస్తున్నాడు. సాధారణంగా ఈలోకంలో మనకు అన్నీ బాగున్నపుడు దేవునిదయ, కృప, ఆశీర్వాదము లాంటి మాటలు మాట్లాడుతూ దేవున్ని స్తుతించుచున్నామని అనుకొంటాము గదా. అయితే

కష్టాలొచ్చినపుడు, నష్టాలొచ్చినపుడు, అనుకొన్నవి నెరవేరనపుడు దేవుడు మమ్మల్ని మరచిపోయాడనడం సర్వసాధారణం. నిన్ను విడువను యెడబాయను, ముదిమివచ్చు వరకు ఎత్తుకొంటాను, భయపడకుము నేను నీకు తోడైయున్నాను, అని ఇశ్రాయేలుకిచ్చిన వాగ్దానాలు గుర్తు తెచ్చుకొంటాము. వారు అనేకసార్లు దేవుని కోపానికి గురై దేవుడు వదిలినప్పుడు ఎన్నో ఆక్రందనలు చేస్తే వారి మొరవిన్న దేవుడు వారిని మళ్ళీ, మళ్ళీ కనికరించి చేరదీసి తన హస్తముతో ఆదుకోవడం చూస్తాము.

నాటి ఇశ్రాయేలీయులు మొదలుకొని నేటి క్రైస్తవులమైన మనకోసం వ్రాసిన దేవుడు తన ప్రియ కుమారుడైన క్రీస్తుకోసం కూడా, అనగా ఆయన కోసం మాత్రమే కూడా కొన్ని వాగ్దానాలు చేసాడు. తాను ఆపదలో పడ్డానని మామూలు మనిషిగా దేవునికి తన మొర వినిపిస్తున్నాడు. ఆయనకిచ్చిన వాగ్దానాన్ని చూద్దాం. బైబిల్ ఎలా చదివితే అర్థం అవుతుందో ఆశ్చర్యపోదాం.

“ఆకాశములను సృజించి, వాటిని విశాలపరచి భూమిని అందులో పుట్టిన సమస్తమును పరచి, దాని మీదనున్న జనులకు ప్రాణమును, దానిలో నడచు వారికి జీవాత్మను ఇచ్చుచున్న దేవుడైన యెహోవా ఇలాగు సెలవిచ్చుచున్నాడు. గుడ్డి వారి కన్నులు తెరుచుటకును, బంధింపబడిన వారిని చెఱసాలలో నుండి వెలుపలికి తెచ్చుటకును, చీకటిలో నివసించువారిని బంధీ గృహములో నుండి వెలుపలికి తెచ్చుటకును, యెహోవానగు నేనే నీతి విషయములలో నిన్ను పిలిచి నీ చేయిపట్టుకొనియున్నాను. నిన్ను కాపాడి ప్రజల కొరకు నిబంధన గాను, అన్యజనులకు వెలుగుగాను నిన్ను నియమించియున్నాను” **(యెషయా 42:5-7).**

యెషయా గ్రంథము **42లో మొదటి 4వచనాలలో** యేసును గూర్చి ఇశ్రాయేలీయులతో మాట్లాడిన దేవుడు. **5 నుండి 7 వచనాలలో** యేసు ప్రభువుతో మాత్రమే మాట్లాడినాడని గ్రహించాలి. ఈ వాగ్దానం

ఈలోకంలో ఇంకెవరికి య్యబడలేదు. అందుకే ప్రభువు తన పరిచర్య ప్రారంభంలో నజరేతుకు వచ్చినపుడు సమాజ మందిరంలో ఆయనకివ్వబడిన యెషయా గ్రంథపు చుట్టలోని దాన్ని చదివి మీ వినికిడిలో ఈ లేఖనము నాకొరకు మాత్రమే వ్రాయబడినదని, అది ఈరోజు లేఖనము నెరవేరినదని చెప్పాడు. **(యెషయా 61:1-3, లూకా 4:16-19).** యెషయా గ్రంథంలోని వాగ్దానం ద్వారా నా చెయ్యి పట్టుకొని, నన్ను కాపాడుతానన్నావు గదా తండ్రీ, నాదేవా ఈరోజు నా చెయ్యి ఎందుకు విడిచావయ్యా అని అడుగుతునన్నాడు. ప్రాణం పోతుందనే భయంతోనే ఒక మానవుడుగానే ఆర్తనాదము చేశాడు. ఇది నాటి నుండి నేటి వరకున్న అనేకులైన క్రైస్తవులకు అర్థంగావడం లేదు.

ప్రతి శుభ శుక్రవారం నాడు, అనేక ఆరాధనలలో యేసుప్రభువు మరణాన్ని గూర్చి చింతిస్తూ పాటలుపాడుతూ, తండ్రీ మాకోసం చనిపోయావు నాయనా అని ఏడుస్తూ ప్రార్థిస్తున్నారు. ఆదియందు వాక్యమైన దేవుడుగా ఉన్న ప్రభువు **(యోహాను 1:1-14)**, ఈలోకంలో శరీర ధారియైన తర్వాత మనలాంటి మామూలు మానవుడుగానే బ్రతికాడు. ఎన్నోసార్లు నేను మనుష్యకుమారున్నని గట్టిగా (నిశ్చయముగా) చెప్పాడు. అయినా నేటి క్రైస్తవ్యం తప్పుడు విశ్వాసంలోనికి వెళుతుందని గ్రహించిన ప్రభువు తన చివరి క్షణంలో కూడా తన మానవత్వాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాడు ఈ మాట ద్వారా, మనలో ఇప్పటికీ నేనే దేవున్నని, దేవుని అవతారాన్నని అనేకులను మోసపుచ్చుతున్నారు. మనం అలాంటి ఆలోచనలోనికెళ్ళవద్దని హెచ్చరిస్తున్నాడు. పరిశుద్ధమైన శరీరాన్ని కలిగిన మొదటి మానవుడైన ఆదాము శోధనలో పడి **పాపాన్ని** మనకు **వారసత్వ సంపదగా ఇస్తే,** కడపటి ఆదాము అయిన క్రీస్తు పాపశరీరాకారంతో **(రోమా 8:3-4)** వచ్చి పాపాన్ని జయించి **‘పరలోకాన్ని’** స్వాస్థ్యముగా ఇచ్చాడు. సిలువలో మరణిస్తున్న నేను మీలాంటి మానవున్నే అని దేవునితో పాటు మనందరం వినేటట్లు బిగ్గరగా కేకవేస్తున్నాడు. అందుకే

యేసు క్రీస్తును అందరికి ప్రభువుగా దేవుడు నియమించాడు.

యేసుక్రీస్తు మాత్రమే శరీరధారిగా వచ్చాడు, దేవునికి రక్తమాంసాలు లేవు అని అపోస్తలులు గొంతెత్తి అరచినా **(1యోహాను 4:1-6, 2యోహాను 7-11)** పౌలుగారు తన పత్రికలన్నిటిలో బోధించి, మనందరికి మధ్యవర్తి క్రీస్తు యేసనే నరుడని **(1తిమోతి 2:5,6)** ఎంత చెప్పినా, అనేక సంఘాలలోని విశ్వాస ప్రమాణాలలో వ్రాసుకున్నా, ఈనాటి అనేకమంది బైబిల్ పండితులకు, రెవరెండ్లు, బిషప్‌లకు అర్థంగావడం లేదు. "నా వంటి ఒక ప్రవక్తను మీ సహోదరులలో నుండి మీకొరకు పుట్టిస్తానని" **(ద్వితీ. 18:16-18)** మోషె మొదలుకొని ప్రవక్తలందరు ప్రవచించి ప్రకటించినా నాటి ఇశ్రాయేలీయులు గ్రహించలేదు. యేసు అబ్రహాము సంతానమైన ఇశ్రాయేలీయుల స్వభావాన్ని ధరించుకొని, మానవులందరిలాగే రక్తమాంసములలో పాలివాడైన మానవుడని సిలువ వేయబడిన క్రీస్తు బోధలో **(హెబ్రీ 2:9-18, 5:7-10)** ఉన్నా, ఇంకా ప్రవక్తల బోధలోనే ఉంటూ నాటి ఇశ్రాయేలీయులవలె నేటి క్రైస్తవులు క్రీస్తు నెరుగక, అనేకులు క్రీస్తును మరలా, మరలా అనగా ప్రతి సం॥ము సిలువ వేయుచున్నారు.

ఈ పరిస్థితికి ముందే ఎరిగిన దేవుడు క్రీస్తుతో ఈ మాటను పలికించి మనల్ని ప్రతి దినము పలకమంటున్నాడు. దేవుడు చేయి విడిచినా, ఆయన చిత్తాన్ని ఎరిగిన మానవుడు సంపూర్ణ సిద్ధి పొందితే అనగా పరిశుద్ధుడైతే ఒంటరిగానే దేవుని సంకల్పాన్ని నెరవేర్చగలడని క్రీస్తు ద్వారా మనకు రుజువు చూపాడు. క్రీస్తు ద్వారా మాత్రమే దేవుని యొద్దకు చేరాలనే క్రైస్తవులందరూ కూడా ప్రతి దినము తన సిలువనెత్తుకొని (క్రీస్తు మోసిన సిలువను కాదు) ప్రతి దినం, ప్రతీ క్షణం ఎలాంటి ప్రతికూల స్థితిలోనైనా ఈ కేక వేస్తూ ముందుకు సాగాలని, అనేకులచేత వేయించాలనే **(లూకా 9:23,24)** క్రీస్తు మనకు మాదిరిగా, మార్గము చూపాడు. అయితే మనమేమో ప్రతి సం॥ము ఒకమాట మాత్రమే మాట్లాడి ఎంతో గర్వంగా ఫీల్ అయి మనకు

తప్ప ఇంకెవరికిస్తాడు పరలోకం అనే భ్రమలో ఉన్నాము. మన జీవితంలో సాతాను ఇచ్చే శోధనలు జయించి, దేవుడు పెట్టే ప్రతి పరీక్షలోనెగ్గి, దేవుడిచ్చే జీవకిరీటము పొందుటకే ప్రభువు మనకు వినబడేటట్లు ఈ కేక వేశాడు. దేవుడు కొన్ని సందర్భాలలో ప్రభువు చేయి విడిచినట్లుగానే మన చేయి విడిచినా, మామూలు మానవులంగా భయపడి పారిపోకుండా, ధైర్యంతో దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చి దేవుని కుమారులముగా రుజువు చేసుకొనుటయే ఈ మాటలోని పరమార్థమని గ్రహించిన వారు ధన్యులు.

5. "నేను దప్పిగొనుచున్నాను"

రాజులకు రాజు ప్రభువులకు ప్రభువై యున్న యేసుక్రీస్తు తన మానవ జీవితములోని చివరి క్షణాల్లో పలికిన మాటలలోని పరమార్థాన్ని ధ్యానిస్తున్న మనకు ఈ ఐదవ మాటలో ఒక ప్రత్యేకత కనబడుచున్నది. **మరియు లేఖనము నెరవేరునట్లు** అని ప్రత్యేకముగా ఈమాటకు ముందుగా సువార్తికుడు చెప్పుచున్నాడు. ఆయనను గూర్చిన లేఖనాలన్నిటిని నెరవేర్చడానికొచ్చిన ప్రభువుకు, ఇక్కడ మాత్రమే ప్రత్యేకముగా నెరవేర్చుటకై ఈ మాట పలికాడు అన్నాడంటే నిజంగా దీనిని ప్రత్యేకంగా పరిశీలించి పరిశోధించి, ఆలోచించి గ్రహించి తీరాల్సిన అవసరం ఎంతగానో ఉన్నది.

"అటు తరువాత సమస్తమును అప్పటికి సమాప్తమైనదని యేసు ఎరిగి, లేఖనము నెరవేరునట్లు - నేను దప్పిగొనుచున్నాననెను" (యోహాను 19:28)

క్రీస్తు ఈ లోకములోనికి శరీరముతో నరుడిగా ప్రవేశించినపుడు దేవుడు తన గ్రంథపు చుట్టలో ఆయనను గూర్చి వ్రాసుకొన్నవాటిని నెరవేర్చుటకే వచ్చానని చెప్పాడు (హెబ్రీ 10:5-7). ఆయన చేయవలసిన పనులన్నిటిని నెరవేర్చానని యోహాను సువార్త 17వ అధ్యాయంలో తండ్రికి చేసిన ప్రార్థనలో విన్నవించుకొన్నాడు. ఆయన చేయాల్సిన పనులలో మరొకటి మిగిలి

ఉన్నది అదే ధర్మశాస్త్రాన్ని నెరవేర్చి (మత్తయి 5:17) దానిని కొట్టి వేయాలి. అప్పటికి అనగా బ్రతికి ఉండగా లేఖనములో వ్రాసిన దానిని నెరవేర్చాలి గనుక దావీదు గారు వ్రాసిన కీర్తన 69:21లోని లేఖనము నెరవేర్పుకొరకు ఈ మాట పలికాడని బైబిల్ పండితులందరు నిర్వివాదంగా ఒప్పుకుంటారు. అయితే ఇది ఆత్మల రక్షణ కొరకైన ఆత్మీయ దాహమా? శరీరములో పుట్టిన నిజమైన దాహమా? ఆలోచించాలి.

సర్వలోకమునకు వెళ్ళి సర్వసృష్టికి వెళ్ళి సువార్తను ప్రకటించండి అని ప్రభువు ఆజ్ఞాపింపకమునుపు ఆయన స్వయంగా తన ప్రాంతంలోని అన్ని ప్రదేశాలను తిరిగాడు. అలా తిరిగి ఒక రోజు మధ్యాహ్నం సమరయలోని సుఖారను ఊరిలోని యాకోబు బావి దగ్గర అలసి, సమరయ స్త్రీని తన దాహమునకిమ్మని నీళ్ళడిగాడు (యోహాను 4:4-14) ఆయనకు, ఆ స్త్రీకి మధ్య జరిగిన మాటల సందర్భములో "జీవజలముల"ను గూర్చి ప్రస్తావన తెచ్చాడు. జీవజలములను అనగా, ఆయన ఇచ్చే నీళ్ళను త్రాగేవాడు ఎప్పుడు దప్పిగొనడు అని చెప్పాడు. జీవజలములను పంచేవాడు కూడా శరీరములో ఉన్నాడు.

గనుక శరీర ప్రకారముగానైన దాహానికి నీళ్ళు త్రాగి తీరాలి. ఆయన దేవుని పనిలో తిరిగినప్పుడు వేసిన దాహాన్ని మనం గుర్తు చేసుకోవాలి. ఎందుకంటే ఆయనకు సిలువలో వేసిన దాహం వేరు అప్పుడు ఇచ్చిన నీరు వేరు. మనిషి శరీరంలోని రక్తం పోతున్నప్పుడు తప్పక గొప్ప దాహం వేస్తుంది కదా! ఏదైనా యాక్సిడెంట్‌లో రక్తం పోయినవారు దాహం, దాహం అని అరుస్తారు. మనం మంచినీళ్ళు అందిస్తాం. అయితే యేసుకు బాధ తెలియకుండా ఉండటానికి చేదు కలిపిన ద్రాక్షారసం ఇవ్వబడింది. ఇది లేఖనాలలో ముందుగానే వ్రాయబడింది. ఎందుకంటే ద్రాక్షారసం నొప్పిని నివారిస్తుందిగదా! ఈ దాహం దేవుని పనిచేస్తున్నప్పుడు కలిగే దాహంగానే మనం తీసుకోవాలి. ఆపనే దేవుని పిల్లలను దేవుని యొద్దకు నడిపించుట.

సిలువలో ఈ మాటను పలుకకక ముందే యేసు చెప్పిన సంగతిని మరోసారి లేదా ప్రతిసారి గుర్తు చేసుకోవాలి. "నేను చెప్పుమాటల ప్రకారం చేయక ప్రభువా, ప్రభువా అని నన్ను పిలుచుట ఎందుకు'' (లూకా 6:46). ఆయన ఈమాటలు చెప్పకముందే చేసినాడు. మనం ప్రతీ సంవత్సరము చెప్పికూడా చేస్తున్నామా? అని మనల్ని మనము పరీక్షించుకోవాలి లేదా విమర్శించి చూసుకోవాలి. ప్రవక్తల ద్వారా ప్రవచింపబడిన జీవజలము, యేసు ద్వారా పంపబడిన పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా అపొస్తలుల మీద కుమ్మరింపబడిన జీవవాక్యమనే సిలువ వేయబడిన క్రీస్తు బోధను సర్వలోకములోని సకలజనుల సాక్షార్థమై ప్రకటించుటకు, రాత్రనక, పగలనకా పరుగెత్తి ప్రకటిస్తున్న మన శరీరాలు దప్పిగొనగా ''నేను దప్పిగొనుచున్నాను'' అని మాట్లాడుచున్నామా? ఆలోచించండి. యేసు తన తండ్రియైన దేవుని పని ప్రారంభించినప్పటి నుండి జీవితంలోని చివరిక్షణం వరకు ఆత్మలను రక్షించాలనే తపనతో శరీరప్రకారంగా దప్పిగొన్నాడు. మనిషిగా శరీర దాహాన్ని తీర్చుకొన్నాడు. ఆయనకున్నది మనలాంటి మామూలు శరీరమే అన్నది ఎన్నటికి మరచిపోరాదు.

ఇశ్రాయేలీయుల ధర్మశాస్త్రంలో ఒక భాగమైన కీర్తనలను రచించిన దావీదు గారు తన శత్రువులనుండి రక్షించమని మొర్రపెట్టినప్పుడు తన గొంతుక ఎండిపోయినపుడు కలిగిన దాహాన్ని సూచిస్తూ ఈ లేఖనాన్ని ప్రవచించాడు (కీర్తన 69:1-29) ఆయనకు చిరకనిచ్చినప్పుడు యూదుడుగా అది తీసుకొని వారిని శపించాడు లేదా తిట్టాడు. ఎందుకంటే తనను హింసించిన వారిని హింసించే హక్కులేదా స్వేచ్ఛ ధర్మశాస్త్రంలో వారికిచ్చాడు దేవుడు. అయితే యూదుడైన యేసు తన్ను హింసించిన వారిని ద్వేషింపక, వారిని క్షమింపమని రక్షించమని కోరాడు. ధర్మశాస్త్రాన్ని నెరవేర్చి దాన్ని తీసివేసి దానికంటే మరి శ్రేష్ఠమైన దానిని ప్రవేశపెట్టాలి గనుక ఆయన ఎదుటి వారి మార్పుకోసం తనకు వారిని శపించే హక్కున్నా

దీవించాడు, తన శరీరములో దేవత్వాన్ని చూపించాడు.

ఒక వ్యక్తి మనల్ని (ఈకాలంలో) హింసించితే వారి మీద తిరగబడాలని, తిరిగి వారిని హింసించాలని మన దేహం రెచ్చగొడుతున్నపుడు, మనరక్తం సలసల కాగుతున్నపుడు (బి.పి. ఎక్కువైనప్పుడు) ఆ బాధను దిగమింగుతూ దేవునికి మొర్రపెట్టినపుడు కూడా మన గొంతుక తడారిపోయి మనకు దాహం వేయాలి అంతవరకు మన కోపాన్ని, తాపాన్ని దిగమించి చల్లబడటానికి దాహం తీరటానికి గుక్కెడు నీళ్ళు తాగాలి. ఇలాంటి దాహం మన జీవితంలో దేవుని పనికి అప్పగించుకొన్న లేదా మారుమనస్సు పొందిన మరుక్షణం నుండి వేయాలి. ప్రతి దినం, ప్రతిక్షణం నేను దప్పిగొనుచున్నానని మనల్ని పలకమనే, ఆయన దప్పిగొని పలికాడని గ్రహించిన వారే ధన్యులు. సంవత్సరానికొక్కసారి గుడ్‌ఫ్రైడే నాడు మాత్రమే పలికేవాడు లేదా వినేవాడు కాదు. "మరియు ఆయన అందరితో ఇట్లనెను - ఎవడైనను నన్ను వెంబడింపగోరిన యెడల తన్నుతాను ఉపేక్షించుకొని, ప్రతి దినము **'తన సిలువ'ను** ఎత్తుకొని నన్ను వెంబడింపవలెను" (లూకా 9:22). యేసు మోసిన సిలువను మనం మోయకూడదు, మొక్కకూడదు.

ఈ శ్రమల దినాలు (మంచి దినాలు కావని), గుడ్‌ఫ్రైడే, ఈస్టర్ పండుగలన్నీ మన పెద్దలు నిర్ణయించిన పారంపర్యాచారాలే తప్ప దేవుని ఆజ్ఞలు కావు. వీటిని నెరవేర్చాలని ఈ 40రోజులు మాత్రమే కన్నీటి, ఉపవాస ప్రార్థనలు చేసి మిగతారోజులలో యేసుమరణ - సమాధి - పునరుత్థానాలను మరచే వారి హృదయము దేవునికి దూరంగా ఉంది గనుక వారు నిత్యాగ్ని దండనకు పాత్రులవుతారని గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రతిదినం మనకోసం, (యేసుకోసం కాదు) మన పిల్లలకోసం, బంధువులు, స్నేహితులు మనకు తెలిసిన ప్రతి మనిషి ఆత్మ రక్షణకోసం శరీరంలో దప్పిగొన్నవారు వీరే ధన్యులు. ఆయన మరణ దినాన్ని గాక

మరణాన్ని మాత్రమే మరియు ఆయన చేసిన పనులను, మనలను చేయమని పలికిన మాటలను అనగా ఆయనను ప్రతిరోజు జ్ఞాపకం చేసుకోవాలి. సువార్త ప్రకటన ఈలోకానికి వెర్రితనంగా ఉంటుంది గనుక మనల్ని పిచ్చి వాళ్ళుగా తలంచి, మన శరీరానికి నచ్చనిది, రెచ్చగొట్టేది అయిన చేదును చిరకగా ఇస్తే పుచ్చుకొని మన దాహాన్ని తీర్చుకోవాలి. (రోమా 12:9-21) ఆయనను గూర్చి లేఖనము ఆయన నెరవేర్చి వెళ్ళాడు. మనలను గూర్చిన పై లేఖనము మనం నెరవేర్చునట్లు (ఎఫెసీ 2:10) అనగా నెరవేర్చుటకు మనం కూడా దప్పిగొనుచున్నామని పలకమనే యేసు సిలువలో పలికిన ఈ మాటకు ముందు లేఖనము నెరవేరునట్లు అని యోహాను గారు ప్రత్యేకముగా వ్రాశాడు. ఆలోచించండి. పరమార్ధాన్ని గ్రహించండి, దాని ప్రకారం ప్రవర్తించి తండ్రి చిత్తాన్ని యేసులాగే మనం నెరవేర్చి యేసుతో పాటు పరలోకాన్ని స్వతంత్రించుకొందాం. కృపా, సమాధానములు మనకు తోడై యుండును గాక...!

6. "సమాప్తమైనదని చెప్పెను"

మనుషులందరి జీవగ్రంథమైన బైబిల్‌లోని జీవ వాక్కులను గూర్చి ఇవి జుంటి తేనె కన్నా మధురమైనవని చెప్పి అవి వ్రాయించిన దేవుడిని రుచి చూచి ఎరుగమన్నాడు కీర్తనా కారుడు. తన మనస్సును మానవ మేథస్సు అందుకోవాలనే ఆశతో దేవుడు ఎంతో మనోహరంగా వ్రాయించాడు మన బ్రతుకు పుస్తకాన్ని. దీనిని ఆలోచించి చదివితే ఎన్నో అద్భుతమైన సంగతులను వెలికి తీయవచ్చు. చదువురాని వాడు ఎవరు చదివినా వింటే పర్వాలేదులే అంటున్నాడు. చదువు వచ్చిన వాడు ఎలా చదివినా పర్వాలేదు అనుకొని తనకిష్టమొచ్చిన రీతిలో చదువుతున్నాడు. అందుకే ఈ సత్యవేద గ్రంథము కేవలము అలంకార ప్రాయంలా మిగిలి లోకంలోని అన్ని మత గ్రంథాలవలెనే ఇదొక మత గ్రంథమై పోయింది. యేసు పలికిన ఐదవ మాటలో **"సమాప్తమైనదని ఎరిగి"** అని వ్రాయబడింది. కాని దాని తర్వాత పలికిన మాటల్లో లేదా బిగ్గరగా వేసిన కేకలో **"సమాప్తమైనదని**

చెప్పి" అని వ్రాయబడిందని గమనించి, ఆలోచించితే అందులో ఉన్న ఆత్మ జ్ఞానం అర్థమవుతుంది.

"యేసు ఆ చిరక పుచ్చుకొని - సమాప్తమైనదని చెప్పి తలవంచి ఆత్మను అప్పగించెను" (యోహాను 19:30).

దేవుని ఆలోచనలు మన ఆలోచనలకు (తలంపులకు) భిన్నమైనవని దేవుడు ముందే చెప్పాడు. సంగతులు సమాప్తమైనవని తెలుసుకోవడం వేరు, చెప్పడం వేరు. సమాప్తమైనవని ఎరిగి ఇంకా ఏమైనా మిగిలి ఉంటే వాటిని కూడా పూర్తిచేసి అపుడు సమాప్తమైనది, ఇక ఏమి మిగిలిలేదు అని చెప్పడం అతిప్రాముఖ్యం. మనం ఎవరితోనైనా ఇవి అంత్య దినాలలోని అపాయకరమైన కాలములో చివరి ఘడియలో ఉన్నాం బ్రదర్ అంటే, అతను అవును బ్రదర్ నాకంతా ఎప్పుడో తెలుసు అంటాడు. తెలిస్తే ఏం ప్రయోజనం, ఈలోపున నీకివ్వబడిన పనిని పూర్తిచేశావా? అంటే ఏంపని అని ఎదురు ప్రశ్న వేసే క్రైస్తవులే ఎక్కువగా ఉన్నారీ రోజుల్లో. ఆదివారంనాడో, శనివారం నాడో, ప్రత్యేక కూటములు, పండుగ రోజుల్లోనో కొంచెంసేపు సంఘంలో, సహవాసంలో గడిపి కానుకలు వేసి ఆశీర్వాదాలు తీసుకోవడమే పని అని అనేక మంది అనుకొంటున్నారు. లోతుగా ఆలోచిస్తే ఈ ఆరవమాట, ఏడవమాట ఒక్కటేనని సులువుగా గుర్తించవచ్చు. మనవాళ్ళు ఏడు సంపూర్ణ సంఖ్యగదా అని ఈ మాటలను ఏడుగా విభజించారని అనిపిస్తుంది.

అయినా ఈ మాటను ధ్యానిస్తే కొన్ని ప్రత్యేక పదాలు కనిపించాయి గనుక దీనిని కూడా ధ్యానిస్తున్నాం.

యేసు యోహాను సువార్త 17వ అధ్యాయం ప్రారంభంలోనే తండ్రీ చేయుటకు నీవు నాకిచ్చిన పనిని సంపూర్ణముగా నెరవేర్చానని దేవునికి చేసిన ప్రార్థనలో విన్నవించుకొన్నాడు. అయితే సిలువలో సమాప్తమైనదని బిగ్గరగా కేకవేసినట్లు చెప్పాడంటే మనకు సాక్షార్థముగా వినిపించాలని. ఈ లోకంలోని వారికి కూడా నా పని

నేను చేశాను, మీపని మీరు పూర్తి చేసి చూపండని చెప్పడం కోసమే ఈ మాటలోని ప్రత్యేకత. ఈ సంగతిని గ్రహించిన అపోస్తలుడైన పౌలు గారు సంఘములోని వారందరికి సాక్ష్యార్థమై వ్రాసాడు. "అయితే నీవు అన్ని విషయములలో మితముగా ఉండుము, శ్రమ పడుము, సువార్తికుని పని చేయుము, నీ పరిచర్యను సంపూర్ణముగా జరిగించుము. నేనిపుడే పానార్పణముగా పోయబడుచున్నాను, నేను వెడలిపోవు కాలము సమీపమైయున్నది. మంచి పోరాటము పోరాడితివి, నా పరుగు కడముట్టించితిని, విశ్వాసమును కాపాడుకొంటిని". (2తిమోతి 4:1-8) పౌలుగారు నన్ను పోలి నడుచుకోండి అని ధైర్యముగా చెప్పాడు.

ఈరోజుల్లో ఎవరైనా ఇంత ధైర్యముగా నా పరుగు కడముట్టించానని దేవునితోను, సాటి సహోదరులతో చెప్పేవారున్నారా? కాని పత్రికల్లో ప్రకటించే ఒక పచ్చి అబద్ధాన్ని మీకు తెలియజేయాలని వ్రాయుచున్నాను. బైబిల్‌లో ఎన్ని పుస్తకాలున్నాయో తెలియని వాడు, విశ్వాసం, నిరీక్షణలకు వాక్యానుసారమైన అర్థం తెలియనివాడు, పండుగలకు, పబ్బాలకు మాత్రమే తన దివ్య మంగళ స్వరూపాన్ని చర్చిలో దర్శింపజేసేవాడు, ప్రభుత్వ - ప్రైవేటు ఉద్యోగం, వ్యవసాయం, వ్యాపారాలలో తన జీతంలో చివరిక్షణం వరకు తన కుటుంబం కోసం రక్తాన్ని ధారపోసినవాడు చనిపోతే, జ్ఞాకార్థ కూటమనో, సంస్మరణ సభలనో, వర్ధంతి అనో పేపర్లో ఫోటో వేసి దాని క్రింద మాత్రం **"నాపరుగు తుదముట్టించానని"** వారి పిల్లలో, బంధువులో వేయడం హాస్యాస్పదంగా లేదా. ఇది అక్రమంకాదా? ఆలోచించండి చనిపోయేముందు వారు పలుకాల్సిన మాటను, చనిపోయిన తర్వాత ఎక్కడున్నాడో తెలియని మనం ఈ మాటను వ్రాయడం పరిశుద్ధాత్మకు విరోధముగా చేసే పాపంగానే దేవుడు పరిగణిస్తే మనగతేంటి. అందుకే పేపర్లలోను, సమాధిమీదనున్న ఫలకాలమీదనో ఈ వాక్యాన్ని చదువుకున్నపుడు నేను లోలోపల

రోదిస్తూ, ఏమి చేయలేక నవ్వుకుంటూ ఇలాంటి అవకాశం వచ్చినపుడు నా ఘోష వినిపిస్తున్నాను. ప్రతి విశ్వాసి తన జీవితం ముగింపుదశలో ప్రభువు నందు ఆనందిస్తూ దేవుడు నాకిచ్చిన పని సమాప్తమైనదని చెప్పటానికే ఆయన మనకు మాదిరిగా, ఆయన కర్తవ్యంగా ఈ మాట పలికాడు.

ఈ ఆరవ మాటలో మరొక అద్భుతమైన పదం ఉంది. సమాప్తమైనదని చెప్పాక తలవంచి ఆత్మను అప్పగించెను అని వుంది. తలవంచడం అనేది తగ్గింపునకు సూచనగదా! దేవుని యొద్ద దేవుడుగా సృష్టికి పూర్వం ఉన్న తనూ కుమారుడననే గుర్తుంచుకొని, దేవుని కన్నా మనిషిగా ఉన్నపుడు దేవదూతలకన్నా తక్కువ వాడినని భయభక్తులతో జీవించాడు. తనకు పరలోకంలో సీటు గ్యారంటీ అని తెలిసినా చివరి క్షణంలో కూడా దేవుని ముందు తలవంచాడు. కాని ఈరోజుల్లో బ్రతుకుదెరువు కోసం బైబిల్ పట్టిన పెద్దపెద్ద సంస్థానాదీశులు మా అంత భక్తులు లేరని, నా అంతటి మహాజ్ఞాని ఈలోకంలోనే మరొకడు లేడని విర్రవీగుతూ అహంకారముతో ప్రతిచోట తమ ప్రత్యేకతను చాటింపు వేసుకొని ఊరేగుతున్నారు. కొందరు ఈ మాటలు గుడ్‌ఫ్రైడేనాడు చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు అసలు గుడ్‌ఫ్రైడే చేయనవసరం లేదు అని తమని తాము సమర్ధించుకొంటున్నారు. వారి వాదన కరెక్టు అయినా ఇందులో ఉన్న పరమార్ధాన్ని ప్రతి రోజు ఈ మాటల ప్రకారం చేయాల్సిన అవసరాన్ని తాము గుర్తుంచుకొని అనేకులకు వినిపించాలి గదా!

దేవుడు పరిశుద్ధుడు గనుక మనల్ని పరిశుద్ధులుగా ఉండమన్నాడు. దేవున్ని చూసే ఓపిక (వాక్యం ద్వారా ఆయన పరిశుద్ధతను గ్రహించలేకపోతే) లేకపోతే మనల్ని పిలిచి యేసు ఎలా పరిశుద్ధుడయ్యాడో చూడమన్నాడు (2పేతురు 1:13-16). ప్రయాసపడి భారము మోయుచున్న సమస్త జనులారా నాయొద్దకు రండని పిలిచిన యేసు, నేను సాత్వికుడను, దీనమనస్సు గలవాడను, నాకాడి ఎత్తుకొని నాయొద్ద నేర్చుకొనుడి అన్నాడు (మత్తయి 11:28-30).

ఆత్మ ఫలాలలో కూడా ఈ సాత్వీకం కనిపిస్తుంది. మనల్ని పిలిచిన యేసు సాత్వీకుడు గనుక పరిశుద్ధుడుగా దేవుని చేత, మనుషులచేత, పరిశుద్ధాత్మచేత సాక్ష్యము పొందాడు. అదే పరిశుద్ధతను మనం నేర్చుకొని పొందాలనే ప్రభువు చివరి క్షణంలో తండ్రి ముందు తలవంచాడు. ఈలోకంలో ప్రతివాని మోకాలు యేసు నామంలో దేవుని ముందు వంగాలని పరిశుద్ధాత్మ వ్రాయించాడు. కాబట్టి మనందరికి రాజైన యేసే ముందుగా దేవుని ముందు తలవంచి మనకు మార్గమైనాడు. తెల్లబట్టలేసుకున్న ప్రతివాడు పరిశుద్ధులమనే ఫోజు కొడతారు. తెలుపు బట్టలకున్నది కాని మనసుకుండాలి. అందుకే దీనమనస్సు, జాలిగల మనస్సు, దయాళుత్వము, వినయము, సాత్వీకము, దీర్ఘశాంతమును ధరించుకొనుడి అని వ్రాయబడింది (కొలస్సీ 3:12-17). ఇది పరిశుద్ధలకు తగినది అది మరోసారి మనకు జ్ఞాపకం చేయడానికే తన తలవంచి ఆత్మను దేవునికప్పగించాడు.

కాబట్టి ప్రభువా, ప్రభువా నీవు మాకోసం చనిపోయావు తండ్రీ, నీరక్తము కార్చావు నాయనా అని ఏడ్పు ముఖాలతో ప్రభువును పిలవకూడదు. 40 దినముల ఉపవాసముండడం పెద్ద గొప్పతనం కాదు కాని మనల్ని తిట్టిన వారిని తిట్టకుండా 4 నిమిషాలుండడమే దేవునికి కావాలి. అని గుర్తుంచుకోవాలి. ఎల్లపుడు ప్రభువునందు ఆనందించండి అని సిలువ వేయబడిన క్రీస్తు బోధలోని దేవుని సంగతులన్నియు అర్ధంకావాలంటే ప్రతీవారు “యేసు సజీవుడగు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు అని హృదయమందు విశ్వసించి, మనందరి పాపముల నిమిత్తము సిలువలో మరణించి, సమాధి చేయబడిన ఆయనను దేవుడు మూడవ దినమందు లేపాడని నమ్మిన వారికి మాత్రమే పరిశుద్ధాత్మ సహాయముంటుందని గ్రహిస్తేనే మంచిది. అప్పుడే దేవుని ముందు యేసు నామములో సాత్వికముతో మనము తలవంచ గలము.

మొదటిది ప్రేమ - క్షమాపణ, రెండవది విశ్వాసము - నిరీక్షణ, మూడవది బరువు - బాధ్యత, నాల్గవది ప్రార్థన - సహవాసము, ఐదవది భయము - భక్తి, ఆరవది కర్తవ్యము - పరిశుద్ధత ఇలా ఎన్నో సంగతులను మనకు జ్ఞాపకం చేసి మన చేత దేవుని పని చేయించి మనలను దేవుని దగ్గరకు చేర్చడానికే క్రీస్తు సిలువలో ఈ మాటలు పలికాడని జ్ఞాపకముంచుకొని తండ్రి చిత్తాన్ని జరిగించి పరలోకాన్ని స్వతంత్రించుకుందాం. క్రీస్తు కృప మనందరికి తోడైఉండును గాక!

7. "తండ్రీ నీచేతికి నా ఆత్మను అప్పగించుచున్నాను"

సర్వోన్నతుడైన దేవుని అనాది సంకల్పాన్ని నెరవేర్చుటకే పరలోకం నుండి ఈ భూలోకానికి నరుడిగా దిగివచ్చిన క్రీస్తు యేసు తన తమ్ముళ్ళమైన మనకోసం అనగా తండ్రి నుండి ఆయన తర్వాత భూలోకములో విడిపోయి నరుడిగా భువిలో అవతరించిన మనంకూడా తిరిగి మనకన్న తండ్రిని చేరుటకే ఈ సిలువయాగాన్ని నెరవేర్చాడు. మనము కూడా లోకాన్ని ఆయనలాగ జయించుటకే సిలువలో ఈ 7 మాటలు పలికాడు. మొదటి మాటలో ప్రేమ, క్షమాపణ చూపి అనేకుల కొరకు విజ్ఞాపన చేయమన్నాడు. రెండవ మాటలో క్రీస్తు ద్వారా పాపక్షమాపణ అడిగితే చనిపోగానే పరదైసుకెళ్ళి, ఆయన రెండవ రాకడలోనే అందరూ ఒకేసారి పరలోకం చేరుతారనే అభయహస్తం ఇచ్చి దారి చూపించాడు. మూడవ మాటలో కుమారుడిగా తల్లిదండ్రుల యెడల మనం నెరవేర్చాల్సిన భాధ్యతను గుర్తు చేసాడు. నాల్గవ మాటలో మనిషి ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో రుజువు చూపమన్నాడు. ఐదవ మాటలో మన ఆత్మల రక్షణకై ఆయనకున్న దాహాన్ని తెలిపి మనల్ని గూడ మన సహోదరుల నిమిత్తము దప్పిగొనమన్నాడు. ఆరవ మాటలో ఆయనకిచ్చిన పని సమాప్తమైనదని చెప్పి మనల్ని గూడా మనకిచ్చిన పని సమాప్తమైనదని చెప్పమన్నాడు. ఇప్పుడు ఏడవ మాటలో ఆయనేది చేశాడో మనల్నేమి

చేయమన్నాడో ధ్యానిద్దాం. క్రీస్తుతో పాటు మనకోసం కూడా ముందుగా సిద్ధపరచిన సత్క్రియల **(ఎఫెసి 2:10)** నెరవేర్పుకోసం వేగిరపడుదాం.

"అప్పుడు యేసు గొప్ప శబ్ధముతో కేకవేసి, తండ్రీ నీచేతికి నా ఆత్మను అప్పగించుకొనుచున్నాననెను" అలాగు చెప్పి ప్రాణము విడిచెను **(లూకా 23:46)**

ఈమాట యోహాను సువార్తలో చెప్పిన ఆరవ మాటను విడదీసి ఏడవ మాటగా కొనసాగించినట్లు కనపడ్డా, ఇందులో ఇంకా చాలా స్పష్టత, కొన్ని ప్రత్యేక విషయాలున్నాయి గనుక పెద్దలు నిర్ణయించినట్లు ఏడవ మాటగానే ఆలోచిద్దాం. ఈ మాటకూడా రాజైన దావీదు నరుడిగా పలికినదే". నా ఆత్మను నీచేతికి అప్పగించుచున్నాను. యెహోవా సత్య దేవా, నన్ను విమోచించువాడవు నీవే" **(కీర్తన 31:5)**. ఇది ఎందుకు ఇంత ధైర్యంగా చెప్పాడంటే దాని తర్వాత మాటలో "నేను యెహోవాను నమ్ముకున్నాను" **(కీర్తన 31:6)** అనే నిశ్చయత కల్గియున్నాడు గనుక. అనగా మనుష్యులమైన మనకు దేవునిపై ఉండాల్సిన నమ్మకాన్ని, విశ్వాసాన్ని తెలియజేసాడు. మన ప్రారంభం మనకు తెలియదుగాని మన అంతం మనకు తెలియజేసాడు గనుక విశ్వాసంతోనే ముందుకు కొనసాగి తీరాలి. కేవలము లేఖనము నెరవేర్పుకోసమే అయితే ఈ మాటకు ముందు లేఖనము నెరవేరునట్లు అని ప్రత్యేకముగా వ్రాసేవారు సువార్తికులు. వాక్యాన్ని తమ క్రియలతో నెరవేర్చుటకు, **జీవితంలోని ఆఖరి క్షణంలో కూడా విశ్వాసాన్ని వదలకుండా లోకాన్ని వదలాలనే ఆజ్ఞ** కూడా ఇందులో ఇమిడియున్నది.

ఈమాటలో ఉన్న మరో ప్రత్యేకత ఏమున్నదంటే క్రీస్తు తన ఆత్మను తండ్రికి అప్పగించి "**ప్రాణము విడిచెను**" అని వ్రాయబడియున్నది. మనుషులందరిని చంపేది, బ్రతికించేది దేవుడే అని వాక్యము చెబుతుంటే **(1సమూ. 2:6, ద్వితీ. 32:39)** ఇక్కడ

యేసు ప్రభువు మాత్రమే తన ప్రాణము తానే విడిచాడు. దేవుడు తన ప్రియుడైన క్రీస్తు మీద ఉన్న నమ్మకంతో ఆయన ప్రాణాన్ని ఆయనే పెట్టుటకు ప్రత్యేకంగా అధికారాన్నిచ్చాడని యేసే స్వయంగా చెప్పాడు **(యోహాను 10:11-18)**. యేసుక్రీస్తువలె దేవుని పనికోసం, దేవుని యొద్దకు చేరటం కోసము, ప్రజల రక్షణ కోసము మనము కూడా మన ప్రాణాన్ని పెట్టబద్దులమైయున్నాము **(1యోహాను 3:16)**. దేవుని మీద మనిషికి మనిషి మీద దేవునికి ఉన్న విశ్వాసాన్ని తెలియజేస్తున్నాడు. అంతేగాని లోకంలోని మనుషులవలె ప్రతిరోజు లేవగానే తండ్రీ నన్ను సజీవుల లెక్కలో ఉంచినందుకు స్తోత్రము, ఇంకా బ్రతికించు ఈ లోకాన్ని అనుభవిస్తాననే పనికిమాలిన ప్రార్థన చేయకూడదని ఈ మాట తెలియజేయుచున్నది. ఇది గ్రహించిన పౌలు గారు క్రీస్తును పోలి నడుచుటకే "బ్రతుకుట క్రీస్తుకొరకే, చావైతే లాభం" **(ఫిలిప్పీ 1:21)** అని అనడమే కాదు శరీరంతో పాటు దానికి కావాల్సిన వాటిని పెంటతో సమానంగా ఎంచుకొన్నాడు. మనమేమో ప్రభువు పలికిన 7 మాటలను ధ్యానించుట అని చెప్పి సంవత్సరానికొక్కసారి మాత్రం నోటితో పలికి, హృదయాన్ని మాత్రము దూరంగా ఉంచుతున్నామనే సత్యాన్ని గ్రహించక క్రీస్తు సిలువకు శతృవులుగా మారుచున్నాము.

యేసు చెప్పిన మాటల ప్రకారం చేసి చూపాడు గనుకనే విశ్వాసమునకు కర్తగా కొనియాడబడ్డారు **(హెబ్రీ 11:2)**. అసలు నిరీక్షణ కాధారం లేనపుడు అబ్రహాము దేవున్ని నమ్మి పరీక్షల్లో నెగ్గాడు గనుక విశ్వాసులకు తండ్రి కాగలిగాడు **(రోమా 4:18-24)**. విశ్వాసులమని చెప్పుకొంటున్న మనము మన విశ్వాసానికి ఎన్నో ఆధారాలున్నా ఆయన చెప్పిన మాటల ప్రకారం చేయడం లేదంటే. మనకు దేవుడెవరో అర్థంకాలేదు. ఎవరూ శరీరంతో చనిపోయి తిరిగిలేచిన దృష్టాంతాలు లేకున్నా మనలాంటి మానవుడైన క్రీస్తు దేవుని మాటపై పరిపూర్ణ విశ్వాసముంచి మరియు దేవుడు తన మీద ఉంచిన నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయకుండా తన ప్రాణాన్ని తానే

ధైర్యంగా విడిచిపెట్టి మనకు మార్గమును చూపి ఆ మార్గము చాలా ఇరుకైనదైనా అందులో నడచి అంతము వరకు సహించమన్నాడు. మనకు ఎంతో గొప్ప సాక్షి సమూహమున్నా **(హెబ్రీ 11,12 అధ్యాయాలు)**, స్వయంగా యేసు పునరుత్థానానికి సాక్షులున్నా దేవుడి మీద, క్రీస్తు మాటల మీద నమ్మకం లేకనే మనకు చావంటే చాలాభయంవేస్తుంది. ఆస్తి, అంతస్తులను అవలీలగా విడిచినా, శరీరం (ప్రాణం) దాని కోరికలను విడుచుట కిష్టపడుటలేదు. అందుకే నేటి క్రైస్తవులనేకులు తమకు శ్రమలు కల్గినపుడు, ప్రాణభయంకలిగినపుడు ఈ దేశంలో క్రైస్తవులకు రక్షణ లేదు అని లోకాధికారుల యొద్ద విజ్ఞాపన చేస్తున్నారు గాని దేవునిపై అవిశ్వాసముతో తమ ఆత్మలను అప్పగించి ప్రాణాన్ని విడుచుటకు ఇష్టపడుటలేదు. అందుకే యేసు నేను చెప్పుమాటల ప్రకారం చేయుమనే ఈ మాటను పలికి మనల్ని కూడా విశ్వాసంతో పలకమన్నాడు. మన ఆత్మ దేవునిలో భాగమైనా, ఇప్పుడది మనది గనుక దాన్ని భద్రంగా కాపాడుకోవాల్సిన బాధ్యత కూడా మనదే గనుక దానిని దేవుని చేతికి మాత్రమే అప్పగించమంటున్నాడు.

శరీరము కేవలము నిష్ప్రయోజనమని, ఆత్మను రక్షించుటయే ముఖ్యమని ఎరిగి, పరిశుద్ధాత్మ సహవాసముతో నడిచి, సిలువ వేయబడిన క్రీస్తును ప్రకటించిన అపొస్తలుల బోధలో ఎదిగి మన ఆత్మలను కూడా తండ్రికి అప్పగించాలనే ఆజ్ఞను కలిగియున్నాము. "క్రీస్తు శరీరమందు శ్రమపడెను గనుక మీరును అట్టి మనస్సును ధరించుకొనుడని, అగ్నివంటి మహాశ్రమలు గలిగినా ఆశ్చర్యపడవద్దని, క్రైస్తవుడైనందుకు బాధ అనుభవించి తీరాలని అనేకులు సిగ్గుపడక ఆ పేరును బట్టియే దేవున్ని మహిమపర్చాలి కాబట్టి దేవుని చిత్త ప్రకారము బాధపడువారు సత్ ప్రవర్తన (వాక్యముతో / సత్యమైన క్రీస్తు ప్రవర్తించినట్లు ప్రవర్తించి) గల వారై "నమ్మకమైన సృష్టికర్తకు తమ ఆత్మలను అప్పగించవలెను" అని మనకోసం లేఖనాలను వ్రాయించాడు. **(1పేతురు 4:1-19, ఫిలిప్పీ**

2:5-11) వీటిని ఎన్నిసార్లు విన్నా చదివినా అనేకమంది విశ్వాసులమనుకొంటున్న వారి చెవికెక్కడంలేదు. నా గొఱ్ఱెలు నా స్వరం వింటాయని ఆయన చెప్పిన మాటలు విన్న మొదటి శతాబ్ధములోని అనేక గొఱ్ఱెలు హతసాక్షులయ్యారు. ఎప్పటికీ ఆయన స్వరము వినబడాలనే గొప్ప శబ్ధముతో కేకవేసాడు అపోస్తలుల బోధ ద్వారా మన మన ఆత్మను దేవునికే అప్పగించాలని ఆజ్ఞాపించాడు. ఇది మనకు అత్యవసరమైనది కూడా.

ఈరోజులల్లో మనలో అనేకులు (దైవసేవకులతో సహా) తమ ఆత్మలను శరీరాశ, నేత్రాశ, జీవపుడంబములనే లోకాశలకు అనగా సాతానుకు అప్పగిస్తున్నాం. దైవాశీర్వాదం అనే భ్రమలో డబ్బుకు దాసోహం అంటున్నారు. ఏనాటికైనా మట్టిశరీరం మట్టిపాలై తీరుతుందని ఎంత చెప్పినా, దానిపై ఆశ - మమకారాలు చావక ఆకురాలినట్లు రాలిపోతున్నారు. మన ఆత్మ దేవుడు పెట్టిన దీపమని, మనమే అనగా మన ఆత్మ దేవునిలో ఒక భాగమని **(కీర్తన 18:5)** వాక్యంగా ఉన్నప్పుడు చెబితే నమ్మలేదు గనుకనే ఆ వాక్యము శరీరధారియై వచ్చి చివరి క్షణంలో కూడా మన ఆత్మను తండ్రికి అప్పగించి, దానిని రక్షించు కోవాలని కేక వేసాడు. దేవుని ఆత్మ దేవుని యొద్దకు చేరి తీరాలనేది న్యాయంగదా. అందుకే మనకు రాజు, ప్రభువైన క్రీస్తు ముందుండి సాతానుతో యుద్ధం చేసి జయించి, మనం జయించాలనే మనకు మార్గదర్శియై యుండుటకే తన ఆత్మను తండ్రికి అప్పగించాడు. తన ప్రాణాన్ని ఇష్టపడి తానే విడిచాడు. ఇదే జ్ఞానమునకు మించిన క్రీస్తు ప్రేమ. ఆయన లాగే బ్రతుకు కాలమంతా సత్‌ప్రవర్తన కలిగి బ్రతకాలని మనకోసం తన ప్రాణాన్ని పెట్టాడే గాని ఒక్కో సంవత్సరము ఒక్కొమాటను కేవలము పలికో, మాట పలకడానికి అవకాశమివ్వకపోతే కాపరిమీద, పెద్దల మీద అలిగి వెళ్ళటానికి మాత్రం ఈ మాటను పలకలేదు.

ఆయన జీవితంలో ఆఖరి క్షణంలో ఈ మాటలు పలికాడు, తన ప్రాణం తానే పెట్టాడు. మనకు మరలా సిలువలో ప్రాణం

విడిచే అవకాశం లేదు గనుకనే మన సిలువను మాత్రమే ఎత్తుకొని ప్రతి దినము ఈ మాటలు పలికి విశ్వాసంతో మన ఆత్మను అప్పగించాలి. ఆయన తనపని చేసి తండ్రి కుడిపార్శ్వమున ఆసీనుడయ్యాడు. మనం మనకివ్వబడిన పని చేసి క్రీస్తు కుడిపార్శ్వమున కూర్చోవాలంటే మనము కూడా ప్రతి దినం మరణానికి అప్పగింపబడాలి. **(2కొరింథీ 4:9-13, 2కొరింథీ 4:7-11,6:3-10)** మరికొందరికి కనీసం సం॥ కొకసారైనా పలకటానికి కూడా చేతనవటం లేదు ఇంక ఆత్మను అప్పగించి, శరీరాన్ని విడవటానికి ఎప్పుడు అలవాటుపడతారు, ఈలోగా యేసుప్రభువు వస్తే వారి (మన) పరిస్థితి ఎంత భయంకరమో ఆలోచించండి.

ఇశ్రాయేలీయులకు మోషె ధర్మశాస్త్రాన్ని మొదటి 4 గ్రంథాలలో ఇచ్చినా, వాటినే మరలా అనగా రెండవసారి ద్వితియోపదేశం చేసాడు. నేటి ప్రసంగికులు, బోధకులు, లెక్చరర్లు కూడా తమ బోధ పూర్తి చేసాక చివర్లో సారాంశాన్ని పాయింట్ వైజ్‌గా చెప్పడం చూస్తున్నాం. పౌలుగారు కూడా మనం ఒకసారి చెబితే వినేరకం కాదని మరలా చెప్పుదును ప్రభువు నందు ఆనందించుడి అని చెప్పాడు. అలాగే క్రీస్తు కూడా తన జీవితకాలంలో బోధించిన బోధనంతా, చేసిన క్రియలన్నిటిని మరలా తన భూలోకయాత్రలోని చివరి ఘడియలో మళ్ళీ క్రియారూపకంగా పలికి, బోధించి, హెచ్చరించాడనే ఈ మాటలలోని సారాంశముగా అర్ధమగుచున్నది. ఈ మాటలతో కూడిన గుడ్‌ఫ్రైడే ఆరాధన గూర్చి బైబిల్ చెప్పకపోయినా మనముందు తరంలోని బోధకులు ఎందుకు ప్రవేశపెట్టారో మనకెవరూ వివరంగా చెప్పడంలేదు. ఎవ్వరినడిగినా అందరూ చేస్తున్నారు మేం చేస్తున్నామంటారు. వాక్యంలో చేయమని లేదు గనుక మేం చేయడం లేదని మరికొందరంటున్నారు. మనం మనకు తెలియని దానిని ఆరాధిస్తున్నామని యేసు ముందు చెప్పాడు గనుక ఆయనకు (వాక్యానికి) తెలిసిన దానినే ఆరాధిద్దాం **(యెషయా 4:19-24).**

మనందరి మేలుకొరకు దేవుడు క్రీస్తు మరణ దిన్నాన్ని (ప్రసంగి 7:1) జగత్తు పునాది వేయబడక ముందే ఏర్పాటు చేశాడు (ఎఫెసి 1:3-12). ఇది బైబిల్‌లో యెహోవా ఏర్పాటు చేసిన దినముగా చెప్పిన దావీదు దీనియందు ఉత్సహించి సంతోషించమన్నాడు (కీర్తన 118:22-24) కాని మనం ఏడ్పు మొఖాలతో, ఉపవాసాలతో ప్రభువా మాకోసం సిలువలో ఎంత శ్రమ అనుభవించి చనిపోయావు తండ్రీ అని ఆయన చెప్పిన మాటలు ఆయనకే అప్పజెప్పి ఇంటికి వెళ్ళకుండా (మత్తయి 7:21, లూకా 6:46) ఈలోకమంతా ప్రకటించడమే నిజమైన ఉపవాసమని (యెషయా 53), ఈపని ప్రతిరోజు చేయాలని మరచిపోతున్నారు. ఆయన చేసిన త్యాగం వలన మనకు మేలు జరిగింది గనుక ప్రతి దినం ఉత్సాహించి, (ఫిలిప్పీ 4:4) సంతోషించి, పండుగ చేసుకొని ప్రభువునందు ఆనందించి, మన సహనాన్ని సకల జనులకు తెలియజేస్తూ మాటచేతగాని, పాట చేతగాని, క్రియచేతగాని ఏవిధము చేత నైనను క్రీస్తు, మరణ, సమాధి, పునరుత్థానాలను అనేకులకు ప్రకటించి అందరూ ఈ మేలులో పాలుపొందునట్లు చేయడమే ఈ మాటల ఆంతర్యమైయున్నది.

తన జన్మకు కారణం తెలుసుకొన్న యేసు భూమిమీద దేవునిని మహిమపరిచాడు మనం కూడా మన జన్మకు కారణం తెలుసుకొని (ఎఫెసి 3:3-12) క్రీస్తు ద్వారా తండ్రియైన దేవుని కృపా మహిమకు కీర్తి కలుగజేయాలి. దీనికై జీవ వాక్యాన్ని చేతబట్టి లోకమందు జ్యోతులవలె కనబడుతూ, ప్రతి దినం మన సిలువ నెత్తుకొని ప్రేమ, క్షమాపణ, విజ్ఞాపన చేస్తూ పరలోక ప్రయాణం గూర్చి అనేకులకు అభయహస్తం ఇస్తూ, మన బాధ్యత నెరవేర్చి, పరిపూర్ణ మానవత్వంలో నుండి దైవత్వంలోనికి మార్పు చెంది, అనేక ఆత్మల యెడల దాహం కలిగి, మనకివ్వబడిన పనిని సంపూర్ణముగా నెరవేర్చి సమాప్తమైనదని చెప్పి, మన ఆత్మను మన తండ్రికి అప్పగించి, ప్రాణాన్ని విడిచి క్రీస్తు రెండవ రాకడలో మహిమ శరీరాన్ని (మన ప్రాణాన్ని తిరిగి దక్కించుకొని) పొంది మన పరలోకాన్ని తిరిగి

స్వతంత్రించుకొందాం. మన ప్రభువైన క్రీస్తు కృప, తండ్రియైన దేవుని ప్రేమ, పరిశుద్ధాత్ముని సహవాసము సదాకాలము మనకు తోడైయుండును గాక... ఆమెన్.

సిలువ వేయబడిన క్రీస్తు బోధలో

మీ సోదరుడు

డా॥ బొంకూరి జాన్

మరిన్ని వివరాల కోసం, బైబిల్‌పై మీకున్న అనుమానాలు, ప్రశ్నలకు సమాధానాల కోసం, ఉచిత బైబిల్ తర్ఫీదు కోసం, ఉచిత కరపత్రాలు, దేవుని జ్ఞానంతో వ్రాసిన పుస్తకాలు, మాట్లాడిన ఆడియో/ వీడియో సి.డి.ల కోసం ఈ క్రింది చిరునామాలలో ఎల్లవేళలా సంప్రదించండి.

Dr. JOHN BONKURI, Director
Institute of Bible Technology Hyd & Temples of God Meets Here Church
Ph : 040-20000700 Cell : 9440142887, www.bibletechnology.org
e-mail : johnbonkuri@bhelhyd.co.in bibletechnology@gmail.com

Bible College : #06-264/13/1/5H, HAL Colony, Opp. Godavari Homes,
Suchitra Bus Stop to Quthbullapur Road,
Chintal Post, Quthbullapur GHMC, Hyd - 500 054, India

for Free Bible Training contact :
Bro. J. RAVI, Admn. Officer - IBT,
H.No. 7-1-38/1/33, BJR Nagar, Ameerpet, Hyd-16,
Cell : 9440792192, 9959372221, 9440551149, 9849469229, 8008969770, 9848961763, 9441727357, 9247128962, 9963623438, 9866509138, 9490453041, 9948612802, 9849434353, 9949242423, 9346373553

FOR THE DISTRIBUTION IN THE CHURCHES ONLY